

EL DELICAT MOMENT INTERNACIONAL

Alemanya ha trencat el seu estrany silenci

Guió del moment *antena*

ALEMANYA DEMANA COLONIES

En l'apassionament que s'observa a tot arreu al voltant del conflicte italo-etiòpic, desconcertava el silenci d'Alemanya. Hauríeu dit que Hitler es mantenia a l'aguait en espera que els altres decidissin per tal de fer sentir el pes de la seva presència amb un altre cop d'audàcia com el del trencament del Pacte de Versalles. El cop d'audàcia que tothom esperava, i que en realitat no està pas descartat, era la imposició de l'Anschluss als austríacs. Hauria estat la coronació de l'obra d'un home, tot suspiciós, d'historia tèrbola: Von Papen. Finalment la premsa alemanya ha trencat el silenci; tots sabem que a Alemanya —com a Itàlia— la premsa només parla quan el Govern vol o li convé.

I Alemanya ha trencat el seu silenci reclamant colònies. Sorpren la seva petició? No, en absolut. Fins es pot assegurar que el moment de la demanda no podia ésser millor escollit. Ja ni a Ginebra, ni a Londres, ni enlloc, creu ningú que Anglaterra s'entesti a demanar l'aplicació de sancions a Itàlia. Molt menys encara, es pot esperar que ho faci la Societat de Nacions. No hi haurà mai la unanimitat que reclamen els Estats de la Societat, tot i que una acció absolutament conjunta i universal seria l'única manera d'evitar la guerra d'Abissínia i la que pogués venir com a conseqüència d'aquesta. Però aquesta unanimitat falla per la seva pròpia base en el moment que existeixen tres Estats importants, Estats Units, Alemanya i Japó, que no en són membres. Un sol que falli, tot el que es pogués bastir sobre l'eficàcia de les sancions aniria per terra. I, sobretot, amb un sol d'ells que no acceptés les sancions, seria ja un perill de guerra generalitzada. Una petita esletxa que Mussolini trobés en el front general contra d'ell, per a introduir-hi la discòrdia, li seria suficient per a provocar la guerra amb la qual amenaça. Els altres trencaments, un cop iniciada la lluita, serien cosa de dies, potser només d'hores. Per damunt de l'interès de la pau hi hauria immediatament l'interès de cada país pels avantatges que pogués oferir la guerra. No hem d'oblidar que només són dues les grans potències realment interessades a mantenir l'estatu quo: França i Anglaterra, que tindrien al costat la Petita Entesa.

Es, per tant, un somni pensar en la unanimitat absoluta que podria evitar la guerra a través de la Societat de Nacions. En tot cas, es pensa amb això amb la possibilitat que s'allargui la situació estacionària d'ara, amb la convocatòria d'una Conferència Mundial, feta per Laval?

Si fos així l'ocasió de parlar no podia ésser més oportuna per a Alemanya. Si s'ha d'anar a una Conferència que no podria fer altra cosa que revisar Mandats, Protectorats i Colònies, no hi hauria manera humana de negar aquest dret als alemanys. El Tractat de Versalles en realitat ja no existeix; essent així no hi ha cap raó per no acabar de tirar-lo per la borda per inservible i adjudicar a Alemanya alguns dels territoris que tenen la dissort d'ésser considerats com a dignes de merèixer protecció dels pobles que es diuen a ells mateixos superiors. Si es cedia Etiòpia a Itàlia, com es podria negar Llíbia a Alemanya, i possem per exemple? Si França i Anglaterra es deixaven retallar una zona de les seves colònies o protectorats, ¿amb quines raons, i sobretot amb quina força, podria Portugal oposar-se al fet que li retallesin les seves? Les raons adduïdes pel govern portuguès, de la conquesta i descobriment, si no van recolzades amb una potencialitat efectiva, són de molt poc pes en el joc de la política internacional.

Però hi ha més encara. No seria cap disbarat suposar que de Ginebra mateix no en sortís una fórmula hàbil que permetés quedar mig bé a França i Anglaterra per a cedir Etiòpia a Itàlia. França evidentment no hi tindria res a dir. No s'ha parlat del sistema de penetració utilitzat pel Japó a Manxúria i de la fórmula de guerra posada de moda pel Paraguai i Bolívia sense declarar la guerra? I al tenir en compte que se n'ha parlat com d'una solució desitjable. Seria una manera de quedar tothom bé. En tal cas també seria ben difícil la situació de França i Anglaterra si s'entestaven a negar les colònies a Alemanya.

I mentre tots aquests interrogants floten en l'ambient d'Europa, mentre es va formant a tot arreu la psicosi de guerra com una cosa inevitable, Mussolini fa maniobres espectaculars sobre la frontera d'Austria, com per amenaçar Alemanya, però en realitat advertint als seus aliats de Stressa, i a tot arreu creix d'una manera vertiginosa la màquina de la guerra, que si ara no es posa en marxa s'hi posarà més endavant perquè serà més forta per ella mateixa que la voluntat dels homes, per més fermes que siguin els seus propòsits de pau.

DES DE PUERTO SANTA MARIA

Visites als empresonats

Puerto Santa Maria, 27. — A fi de saludar els senyors Companys, Lluhi i Comorera segueix desfilant pel fons d'aquesta població gran nombre de persones i comissions, desitjoses d'aprofitar els dos dies setmanals que, segons el Reglament, tenen de visita pública el President i ex-Consellers de la Generalitat de Catalunya.

Entre altres visites, recordem en aquesta darrera setmana les següents:

Una comissió de ferroviaris d'Utrera; "Izquierda Republicana", de la mateixa població; senyors Joan Plet, Ramon i Estrada, de Madrid; Ballester, de Toledo; Victor Glaniano i Manuel Ramos, de Tarifa; Requena, de Sevilla; "Junta Liberalista", de Córdova; Manuel Muñoz, diputat per Cádiz; Cassi, de Puerto Santa Maria; Fernández Vallhonrat, de Cornellà; Marés, Pina, Calvo, Ribalta, García Fornés, Menéndez, Ramos i molts d'altres. Tots ells conversaren llargament amb els empresonats, l'alt esperit dels quals pogueren constatar una vegada més.

Llegiu LA HUMANITAT

El director de "La Libertad" processat

El nostre bon amic el director de "La Libertad" de Madrid, senyor Antoni Hermosilla, ha estat processat a requeriment de la Comissió de Ferrocarrils del Norte de Espanya per uns conceptes emesos en uns articles publicats pel nostre col·lega i que feien referència a l'ajut econòmic que continuaven donant les companyies de ferrocarril a l'Estat.

Sentim el contratemps perquè passem el popular periodista i el renovem en aquestes circumstàncies la nostra cordial amistat i companyonia.

EL MANIFEST DE LES ESQUERRES

Ha estat sotmès a l'aprovació dels socialistes

Alacant, 27. — El senyor Martínez Barrio ha estat obsequiat pels seus correl·ligaristes amb un dinar a un hotel d'Alacant on ha pronunciat, en acabar un discurs, en el qual ha dit que el manifest de les esquerres ja està redactat i que serà publicat molt aviat, perquè ara està sotmès a l'aprovació del grup socialista, i tot seguit es donarà a conèixer.

Manuel Azaña passarà un mes a Itàlia

Madrid, 27. — S'annuncia que aviat marxarà cap a Ginebra i altres ciutats italianes el senyor Manuel Azaña.

CONTRA LA PENA DE MORT

Les esquerres preparen un miting a Madrid

Madrid, 27. — El pròxim dia 5 de setembre a les deu de la nit se celebrarà a la plaça de Braus de Tetuan un gran miting de concentració d'esquerres contra la pena de mort, en el qual prendran part els oradors següents: Eulàlia Pietro, de la Federació Tabagueria; Eugeni Azaña, d'Izquierda Federal; Vicenç Marco Miranda, diputat a Cortes, d'Esquerra Valenciana; Gaietà Bojórquez, diputat comunista; Juli Mangada, tinent coronel retirat, i Eduard Ortega i Gasset, pel Socors Roig Internacional, el qual presidirà.

Es fan gestions amb diverses organitzacions perquè designin oradors per a aquest miting.

L'entrada serà completament gratuïta.

Gil Robles ha dit a Santander que no vol fer una unió de dretes ca l'itiguesos i La Nación li replica que per ara els qui tenen molt a dir són les forces de la vora de la Ceda, agraris inclosos. També es queixen els dictadors de la frase gilebriolista: «no le importa caer en el combate, en el fragor de la lucha, víctima de un balazo de las derechas por la sencilla razón que los dretes no tenen més que polvorina i rosaris».

I posada a trobar pels, el diari de Delgado Barreto li diu al «Je, je, je» que no ha pogut fer res i que els seus ministres són un desori, excepció feta del ministeri del senyor Salmeron perquè no hi entra ni hi surt, que no ja res, vaja.

La premsa monàrquica remena el bel·licisme amb aquella inconsciència del «patriotisme» que confia, quan és el moment, en el patriotisme dels altres. A aquest zivarrí dretano-monàrquic cal oposar-li la conducta clara i veritablement patriòtica de la premsa esquerrana que tira bola rasa contra qualsevol confusió.

Cal remarcar el comentari serà i digna amb què el nostre diari acompanyava ahir una nota sobre la constitució a Barcelona d'un Comitè pro Abissínia. Compte amb aquesta nota perquè l'altre dia «Ginebra d'Anglaterra» una crònica digna que a Etiòpia s'han rebut ofertes de catalans.

Cal no jugar a conflictes.

No hi ha més remei, l'harmonia s'esberia en tot el front. A la lluita de guerrilles que han encetat els dos de gener ara cal afegir-hi una nota-metalladora que El Debate adreça al senyor Durruti. La nota, que no té res d'amable, li diu al representant de don Melquíades que els ha enganyados. Pel que es veu s'ha deixat en un decret una esletxa per on ha d'entrar el professor universitari no sabem qui.

Dualde s'ha enganyados a El Debate; si que estan deixant bé la convulsió de per allà.

Un tal Hernández —explica La Veu— ha inventat una divisió territorial espanyola que de portar-se a cap convertiria el país en una fantàstica barreja. Però tot i així hi ha encara una cosa pitjor, i a aquesta és el comentari que hi fa La Veu:

«Què serà aquest senyor Hernández i qui el mou? Serà un federalista lerrouxista o un enrolat a la colla que va venir a l'el·lèxant del 2 de gener?»

Pel que es veu, els «il·lustrats» comencen a preparar-se la retirada i de quina manera!

Llegim a El Correo un manifest que ens innova que el darrer diumenge d'octubre els requites faran una concentració a Montserrat. Si nosaltres ens n'ocupem és perquè els ciutadans dels pobles veïns al Montserrat no els vingui de nou si més no, senten treus puix que es tracta, simplement, seguint la tònica reiterada a Poblet, de manifestar l'alegria amb què els carlins es col·locaran sota el mantell de la Verge Moreneta.

El rector de Coll-Blanc no para enviant comunicacions als gestors. L'home ha llegit a El Debate que les coses han canviat molt i vol fer partícips els prohoms de la situació de la seva alegria per la inauguració de Sant Ramon Nonat.

Esperem que mossèn doctor Florenci Ballester no s'oblidarà d'imitar els radicals. Ara és l'oportunitat de pescar tot el bé de Déu de Gilets, tota vegada que el «caudillo» els ha advertit la mort del partit.

Angulo surt en defensa de la Lliga, atacada per les esquerres, i proclama, sincerament, la Lliga es-cruen uns quants feixistes sobre qüestions del camp però, val a dir-ho, no tenen ni norma ni norma del que és el veritable cristianisme agrari.

El queien que al camp català molts propietaris que volen passar per cristians endogulen els rabassaires. I parlen de desnonaments i més desnonaments i vexacions i molts propietaris que ja quatre dies ho donaven tot per perdut pensen tornar a les mitges o al terç i a fer-se dir sí, senyor, com aquell que no ha passat res».

Pest a tots els dretotismes el «Dia de Lerroux en Catalunya» marxa de debò. Renovació és multiplicada diàriament. Ahir publicava una emocionant crida als nens d'«esquerristes» perquè arrosseguin els altres nens a rebrer el caudillo que tant estima Catalunya.

Una altra notícia, que conté destacar perquè els radio-oients no estiguin despreuiguts, ens innova que don Casimiro Giralts dis-sabre vivent, a les nou, s'adreçarà al país per mitjà de Radio Barcelona. Previnguts!

Angulo diu que la minva en la producció tèxtil coincideix amb els governs de les esquerres.

S'equivoquen, puix que mentre les esquerres governaven l'augmentaven els salaris a tot Espanya l'activitat en aquelles fàbriques era veritablement extraordinària.

Per reclamar colònies a la possessió de les quals es creu amb dret

ALEMANYA TROBA JUSTIFICACIONS PER RECLAMAR COLÒNIES D'ITALIA, PERÒ ELLS TAMBE VOLEN BOTI

Berlín, 27. — Les esperades repercussions de les ambicions colonials d'Itàlia, ja s'han produït a Alemanya. En efecte, el «Deutsche Allgemeine Zeitung» declara que les aspiracions d'expansió colonial d'Itàlia són completament justificades, tant més —diu— quant Itàlia, no obstant els tractats secrets que condicionaren la seva adhesió a l'Entesa, en el moment de procedir-se al repartiment del botí de la guerra, sortí amb les mans buides, ja que les concessions que se li feren no eren de naturalesa per satisfèr-la.

El periòdic continua el seu article amb les següents interessants parafrases:

«A l'igual que el Japó, Itàlia és un poble sense aire, donat el constant augment de la seva demografia.

tiquen que en ella serà examinat l'estat del litigi italo-etiòpic i que hom redactarà un document sensacional en el qual serà exposada, amb l'ajut de xifres, la potencialitat militar italiana».

UNA FASE DE LES MANIOBRES

Bolzano, 27. — Durant la nit passada la ciutat de Bolzano quedà en completa obscuritat per al desenvolupament d'un formidable atac aeri, que constituïa una de les fases més importants de les maniobres.

Plogué força i així no pogué tenir lloc l'anunciada incursió dels avions «vermelles», però hom apel·là al procediment de llançar bombes de paper de sofre dels terrats de les cases per a simular un atac amb gasos asfixiants. Es declara que, tècnicament, foren incendiat els edificis més importants de Bolzano.

Als edificis teòricament incendiats acudiren amb gran rapidesa els bombers, les tropes i les milícies de la Creu Roja. Entraren en acció les ambulàncies i el personal sanitari i els suposats ferits o víctimes dels gasos foren acollits en suposats hospitals d'urgència.

Després del suposat atac aeri, fou donada novament la llum i la ciutat va reprendre la seva vida normal.

LES MANIOBRES ITALIANES: SON FETES AMB L'OBJECTIU TACTIC DE DEFENSAR-SE D'UNA INVASIO PER LA FRONTERA AUSTRIACA

Roma, 27. — Mentre de Nàpols i altres ports italians surten constantment vaixells cap a Eritrea plens de tropes i material de guerra, a la frontera del nord, davant el Brenner, d'enorme importància estratègica, tenen lloc les maniobres militars més grans que s'hagin pogut desenvolupar a Europa, per a les quals ha mobilitat Itàlia més de mig milió d'homes de totes les armes.

Assisteixen a les maniobres el rei Víctor Manuel i Benet Mussolini, i prenen part en ella diversos ministres i altres alts càrrecs de l'Estat.

Des de les dotze de la nit del dissabte al diumenge, hom pot dir que el nord d'Itàlia viu hores de guerra, puix que per a completar l'aparell escènec es veuen circular centenars d'ambulàncies conduït suposats camions transportant suposats presoners.

Forces de la milícia impedeixen el pas de certes carreteres als automobilitistes i peatons, als quals tampoc no s'els permet presenciar les maniobres, com és costum en aquestes ocasions.

Assisteixen a les maniobres 80 caps i oficials estrangers, entre els quals es compten els agregats militars de diversos països, entre ells França, Anglaterra, Unió Soviètica, Alemanya, Iugoslàvia, Hongria, Bèlgica i Suïssa.

A les maniobres prenen part 200 diputats, 40 senadors, 15 ministres o sots-secretaris d'Estat i altres alts càrrecs de l'Estat.

Entre els senadors mobilitzats per a aquestes grans maniobres, n'hi ha alguns que tenen el grau de general. El president del Senat, senyor Ferdonzi, és coronel d'artilleria; el ministre d'Instrucció Pública, senyor De Vecchi, tinent coronel d'artilleria; el

(Passa a la pàg. 4.)

EL CONSELL URGENT, A JORNADA DE D'ANUNCIAR

Roma, 27. — S'acaba d'anunciar oficialment que el Consell de Ministres convocat per a les quatre d'aquesta tarda pel senyor Mussolini amb caràcter urgent ha estat ajornat fins a demà dimecres.

Aquesta serà la primera reunió del Gabinet italià que es celebra fora de Roma des de l'adveniment del règim feixista.

Els observadors concedeixen extra-ordinària importància a aquesta reunió que es celebrarà a Bolzano en plenes maniobres militars, i promou-

EL CONSELL URGENT, A JORNADA DE D'ANUNCIAR

Roma, 27. — S'acaba d'anunciar oficialment que el Consell de Ministres convocat per a les quatre d'aquesta tarda pel senyor Mussolini amb caràcter urgent ha estat ajornat fins a demà dimecres.

ALEMANYA TROBA JUSTIFICACIONS PER RECLAMAR COLÒNIES D'ITALIA, PERÒ ELLS TAMBE VOLEN BOTI

Berlín, 27. — Les esperades repercussions de les ambicions colonials d'Itàlia, ja s'han produït a Alemanya. En efecte, el «Deutsche Allgemeine Zeitung» declara que les aspiracions d'expansió colonial d'Itàlia són completament justificades, tant més —diu— quant Itàlia, no obstant els tractats secrets que condicionaren la seva adhesió a l'Entesa, en el moment de procedir-se al repartiment del botí de la guerra, sortí amb les mans buides, ja que les concessions que se li feren no eren de naturalesa per satisfèr-la.

El periòdic continua el seu article amb les següents interessants parafrases:

«A l'igual que el Japó, Itàlia és un poble sense aire, donat el constant augment de la seva demografia.

tiquen que en ella serà examinat l'estat del litigi italo-etiòpic i que hom redactarà un document sensacional en el qual serà exposada, amb l'ajut de xifres, la potencialitat militar italiana».

UNA FASE DE LES MANIOBRES

Bolzano, 27. — Durant la nit passada la ciutat de Bolzano quedà en completa obscuritat per al desenvolupament d'un formidable atac aeri, que constituïa una de les fases més importants de les maniobres.

Plogué força i així no pogué tenir lloc l'anunciada incursió dels avions «vermelles», però hom apel·là al procediment de llançar bombes de paper de sofre dels terrats de les cases per a simular un atac amb gasos asfixiants. Es declara que, tècnicament, foren incendiat els edificis més importants de Bolzano.

Als edificis teòricament incendiats acudiren amb gran rapidesa els bombers, les tropes i les milícies de la Creu Roja. Entraren en acció les ambulàncies i el personal sanitari i els suposats ferits o víctimes dels gasos foren acollits en suposats hospitals d'urgència.

Després del suposat atac aeri, fou donada novament la llum i la ciutat va reprendre la seva vida normal.

LES MANIOBRES ITALIANES: SON FETES AMB L'OBJECTIU TACTIC DE DEFENSAR-SE D'UNA INVASIO PER LA FRONTERA AUSTRIACA

Roma, 27. — Mentre de Nàpols i altres ports italians surten constantment vaixells cap a Eritrea plens de tropes i material de guerra, a la frontera del nord, davant el Brenner, d'enorme importància estratègica, tenen lloc les maniobres militars més grans que s'hagin pogut desenvolupar a Europa, per a les quals ha mobilitat Itàlia més de mig milió d'homes de totes les armes.

Assisteixen a les maniobres el rei Víctor Manuel i Benet Mussolini, i prenen part en ella diversos ministres i altres alts càrrecs de l'Estat.

Des de les dotze de la nit del dissabte al diumenge, hom pot dir que el nord d'Itàlia viu hores de guerra, puix que per a completar l'aparell escènec es veuen circular centenars d'ambulàncies conduït suposats camions transportant suposats presoners.

Forces de la milícia impedeixen el pas de certes carreteres als automobilitistes i peatons, als quals tampoc no s'els permet presenciar les maniobres, com és costum en aquestes ocasions.

Assisteixen a les maniobres 80 caps i oficials estrangers, entre els quals es compten els agregats militars de diversos països, entre ells França, Anglaterra, Unió Soviètica, Alemanya, Iugoslàvia, Hongria, Bèlgica i Suïssa.

A les maniobres prenen part 200 diputats, 40 senadors, 15 ministres o sots-secretaris d'Estat i altres alts càrrecs de l'Estat.

Entre els senadors mobilitzats per a aquestes grans maniobres, n'hi ha alguns que tenen el grau de general. El president del Senat, senyor Ferdonzi, és coronel d'artilleria; el ministre d'Instrucció Pública, senyor De Vecchi, tinent coronel d'artilleria; el

(Passa a la pàg. 4.)

EL CONSELL URGENT, A JORNADA DE D'ANUNCIAR

Roma, 27. — S'acaba d'anunciar oficialment que el Consell de Ministres convocat per a les quatre d'aquesta tarda pel senyor Mussolini amb caràcter urgent ha estat ajornat fins a demà dimecres.

EL CONSELL URGENT, A JORNADA DE D'ANUNCIAR

Roma, 27. — S'acaba d'anunciar oficialment que el Consell de Ministres convocat per a les quatre d'aquesta tarda pel senyor Mussolini amb caràcter urgent ha estat ajornat fins a demà dimecres.

EL CONSELL URGENT, A JORNADA DE D'ANUNCIAR

Roma, 27. — S'acaba d'anunciar oficialment que el Consell de Ministres convocat per a les quatre d'aquesta tarda pel senyor Mussolini amb caràcter urgent ha estat ajornat fins a demà dimecres.

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està serè per l'interior i bo-rós per les costes de Barcelona i Tarragona i gairebé cobert per les de Girona. Els vents són encaimats per l'interior i fluïxos o moderats per les costes i predominant els de sector Nord. Durant les darreres 24 hores s'han registrat precipitacions d'importància. Les temperatures extremes han estat: màxima, 28 graus a Seròs i Pobla; mínima, 1 grau al Port de la Bonaigua i Angolaster.

Lerroux i el moment polític

Parla d'ell, dels monàrquics, de les esquerres i dels socialistes i afegeix que és on ha estat sempre

“Espanya - diu - es posa en estat de defensa. Ni més ni menys

Madrid, 27. — «Heraldo de Madrid» ha publicat una declaració que el cap del Govern ha fet a una agència estrangera, concebuda en els termes següents:

«El periodista li fa veure que, situat al centre del republicanisme espanyol, té, al Govern que presideix, col·laboradors de la dreta i de l'esquerra, i que uns i altres tenen por que no pesi en l'ànim del president del Consell una excessiva influència del sector d'opinió contrari».

El senyor Lerroux respon: «Temors sense fonament. Estic on timesteps he estat i s'ot el de sempre. —Hi ha algun perill de les dretes? Què opineu de les suposades activitats pro restauració borbònica dels Romanones, Goicoechea i Calvo Sotelo?»

«Els monàrquics —respon el senyor Lerroux— no són un perill per a la República i cada dia ho seran menys. No tenen homes. Llurs principis s'han descreditat, aquí com a arreu del món. La manca de titular adequat en qualsevulla de les branques que podrien aspirar al tron i el descredit en què han caigut les famílies que foren regnants o pretendents, descredit dins i fora de les fronteres, contribueixen considerablement a fer impossible la causa monàrquica a Espanya. Un cop establerta la República, per obra d'un Govern serè, humà, respectuós amb les conquestes polítiques, tranquil davant les amenaces i els crims revolucionaris, modest i disposat a complir la seva missió, què podrien fer les anorredades dretes monàrquiques? Romanones és un monàrquic platònic; Calvo Sotelo, ni és monàrquic ni republicà; Goicoechea, tant se val que sigui una cosa com l'altra. Cap d'ells no pot fer res de lloc. Homes de llei, no intentaran res contra ella. En tot cas, no aconseguirien sinó una efimera perturbació sense cap conseqüència».

El periodista ha preguntat al senyor Lerroux si, descartada la possibilitat d'un perill monàrquic, n'apareix un altre pel costat de les esquerres, i el cap del Govern ha respost:

«Les masses necessiten cabdills per convertir-se en instruments d'acció. En arribar a aquest extrem el cap del Govern s'estén en apreciacions personals sobre la falta d'aquests cabdills entre les esquerres espanyoles. Per al senyor Lerroux el senyor Manuel Azaña no significa un perill d'extrema esquerra. A l'esquerra d'Azaña hi ha els socials, els sindicalistes i els comunistes. El senyor Azaña, com altres republicans —el senyor Martínez Barrio per exemple i el senyor Sánchez Román— resten més bé en aquesta esquerra republicana, l'organització de la qual preconcipia ja poc temps el mateix senyor Lerroux com a instrument necessari de Govern, i per això s'ha guanyat l'atac de les dretes».

Tampoc, doncs, pel costat de les esquerres republicanes existeix cap perill —afegeix el senyor Lerroux— per a la República. El partit socialista governamentalment, és a dir, capaç per al Govern, i que l'ha exercit ja moderadament, és un instrument avançat, però no perillós. El perill de les esquerres existiria ací, com arreu, on comencen les utopies».

Preguntat referent la seva impressió sobre la Llei de Restriccions, ha dit: «La Llei de Restriccions pretén ésser un exemple d'austeritat sense exageració i aspira a produir un efecte tal i no solament un ingrés important en el pressupost. No s'hi val a demanar sacrificis a contribuents, rentistes i propietaris sense oferir-los prèviament la garantia d'una ordenació administrativa. El

Anteayer li correspondia a don Alejandro ser homenagejat. Després del banquet, quan la digestió de una gran comida havia llenat de eufòria la multitud radical, va parlar a hablar. Seria inútil buscar idees geniales en su peroración. Fué un discurso más de los que prodiga en esos últimos tiempos. Habló del ensanchamiento de los límites de la República, de su sacrificio, de la derroca al descanso, de su republicanismo y lealtad de las fuerzas monárquicas, etcétera.

Hubo en el discurso, sin embargo, un punto interesante. Fué aquel párrafo en que Lerroux, al hablar de la tranquilidad absoluta de las últimas horas, dijo:

«Con su actitud, los obreros parecen querer demostrar su patriotismo en los momentos presentes y ello tal vez nos haga creer que no está lejos la hora del perdón, del indulto o de la amnistía».

En realidad esa hora no sólo no está lejos, sino que debía haber sonado ya, si se interpretaran los anhelos populares. España entera pide desde hace meses la amnistía para los luchadores de la República, para los republicanos auténticos, de la derroca, de su sacrificio, de la derroca al descanso, de su republicanismo y lealtad de las fuerzas monárquicas, etcétera.

Si hubo amnistía para los monárquicos, si hubo perdón y olvido para los militares del 10 de agosto, y los responsables de los grandes desastres africanos y las vergüenzas libertarias y si pudiesen pasearse libremente Calvo Sotelo y Berenguer, Sanjurjo y Martínez Anido, también debe haber amnistía y perdón para los trabajadores que lucharon por que la República no perdiera las esencias que le dio el pueblo en un glorioso 14 de abril».

Anteayer li correspondia a don Alejandro ser homenagejat. Després del banquet, quan la digestió de una gran comida havia llenat de eufòria la multitud radical, va parlar a hablar. Seria inútil buscar idees geniales en su peroración. Fué un discurso más de los que prodiga en esos últimos tiempos. Habló del ensanchamiento de los límites de la República, de su sacrificio, de la derroca al descanso, de su republicanismo y lealtad de las fuerzas monárquicas, etcétera.

Hubo en el discurso, sin embargo, un punto interesante. Fué aquel párrafo en que Lerroux, al hablar de la tranquilidad absoluta de las últimas horas, dijo:

«Con su actitud, los obreros parecen querer demostrar su patriotismo en los momentos presentes y ello tal vez nos haga creer que no está lejos la hora del perdón, del indulto o de la amnistía».

En realidad esa hora no sólo no está lejos, sino que debía haber sonado ya, si se interpretaran los anhelos populares. España entera pide desde hace meses la amnistía para los luchadores de la República, para los republicanos auténticos, de la derroca, de su sacrificio, de la derroca al descanso, de su republicanismo y lealtad de las fuerzas monárquicas, etcétera.

Si hubo amnistía para los monárquicos, si hubo perdón y olvido para los militares del 10 de agosto, y los responsables de los grandes desastres africanos y las vergüenzas libertarias y si pudiesen pasearse libremente Calvo Sotelo y Berenguer, Sanjurjo y Martínez Anido, también debe haber amnistía y perdón para los trabajadores que lucharon por que la República no perdiera las esencias que le dio el pueblo en un glorioso 14 de abril».

Anteayer li correspondia a don Alejandro ser homenagejat. Després del banquet, quan la digestió de una gran comida havia llenat de eufòria la multitud radical, va parlar a hablar. Seria inútil buscar idees geniales en su peroración. Fué un discurso más de los que prodiga en esos últimos tiempos. Habló del ensanchamiento de los límites de la República, de su sacrificio, de la der

ESPECTACLES PUBLICS

GRAN PRICE

Teléfono: 33818
VODEVIL CATALA
Visita López - Giménez Sales

Avui, tarda:
LA MEVA DONA ES...
UN HOME

Nit, Gran exit: **LA CRIOLLA**.
Tarda Butaques, 1 pta. General,
0'40. Nit, Butaques, 1'50. General,
0'50.

TEATRE ROMEA

Teléfono 22078
COMPANIA TITULAR B. A. les
5'30 i 10'15, 4 i 5 representacions
de:

ADIOS MUCHACHOS!
d'Enric Suàrez de Deza. Protagonistes: Fuentetaja, Llorens, Ferran Porredón. Exit, gran exit d'autor i interpret. Les etolletes de la sra. Llorens, són de la casa PICO. Demà i cada dia, a les 5'30 i 10'15.
ADIOS MUCHACHOS!

TEATRE TIVOLI

Intensa refrigeració. Temperatura ideal
Compagnia Coliseum de Madrid

AVUI, DIMECRES, TARDÀ, A LES 5. Les millors butaques, 3 i 2 ptes: Darrera representació:
EL SOBRE VERDE
Nit, a les 10'15. Les millors butaques, 5 ptes. Exit delirant de la revista del mestre GUERRERO que dirigirà l'orquestra:
Hip! Hip! Hurra!
Genials interpret: Conchita Leonardo, Olvido Rodríguez, La Yanké, María González, Callegueta, Lino Rodríguez. Les 3 darreres butaques, 3 ptes. 30 bellíssimes vice-tples, 80 artistes. **FASTUOSA PRESENTACIÓ**. Demà, tardà i nit, exit grandiosos:
Hip! Hip! Hurra!

TEATRE BARCELONA

Continua renovació d'aire
Compagnia del teatre de la Comèdia, de Madrid

Avui, tarda, a les 5'15, el darrer exit de Benavente:
CUALQUIERA LO SABE

Nit, a les 10'15, segona de l'agradatíssim, en tres actes i en vers, originals galibres tota ella de Pérez Sánchez Neyra i Pau Sánchez Morón:
MENOS LOBOS

AVUI, DIMECRES, TARDÀ, A LES 5. Les millors butaques, 3 i 2 ptes: Darrera representació:
EL SOBRE VERDE
Nit, a les 10'15. Les millors butaques, 5 ptes. Exit delirant de la revista del mestre GUERRERO que dirigirà l'orquestra:
Hip! Hip! Hurra!
Genials interpret: Conchita Leonardo, Olvido Rodríguez, La Yanké, María González, Callegueta, Lino Rodríguez. Les 3 darreres butaques, 3 ptes. 30 bellíssimes vice-tples, 80 artistes. **FASTUOSA PRESENTACIÓ**. Demà, tardà i nit, exit grandiosos:
Hip! Hip! Hurra!

CINEMES

AVUI, TARDÀ, A LES 4. Nit, a les 10. REVISTA PARAMOUNT - DEJAME SONAR, per Ginger Rogers i Jack Oakie, 1

Se necessita un protector per Edmund Lowe i Wynne Gibson. (Es un programa Paramount).

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient UNA PEST: NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL - Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10. EL CORREO DE BOMBAY, per Edmund Lowe i Wynne Gibson. (Es un programa Paramount).

CINEMES

América - «Ballando a ciegas», «Señal de mis amores» i «El mismo bar». Arenas - «Vampires», «Que vale el dinero», «El hombre del monstruo». Actualidad - «Noticiarios Fox i «Kra-katoa».

Arnaú - «Amo a este hombre», «Jaguar, el alma de un caballo» i «Amo a este hombre».

Avinsuda - «La isla de las almas perdidas», «El hombre invisible» i «La nave del terror» (solament tardà).

Barcelona - «El destile del amor», «El dictador» i «Una aventura nupcial».

Bohème - «Dama por un día» i «El refugio».

Bosé - «Volando hacia Rio Janeiro» i «Marinero en tierra».

Bohème - «El jorobado de Ntra. Sra. de Luján», «El jorobado de Ntra. Sra. de Luján» i «El jorobado de Ntra. Sra. de Luján».

Broadway - «Noches de Nueva York» i «Jaguar, el alma de un caballo».

Coliseum - «Se necesita un protector».

Centric Cinema - «La casa de Rodas» i «La máquina infernal».

Capitol - «El correo de Bombay» i «Juicio final».

Comtal - «Wonder Bar», «Vivir para sonar» i «Papá bonhomie».

Dama - «La ley del talión», «Lety Linton» i «El retador».

Esplai - «La usurpadora», «Monsieur madame et Bibi» i «Carne».

Excelsior - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Iris - «El desquite», «Diablos celestiales» i «Paris mediterráneo».

Kelma - «La ley del talión», «Lety Linton» i «El retador».

Laetana - «Desfile de primavera», «La dama de las espadas» i «El primer sereno de un hijo».

Marina - «Facil de amar», «Jugar con fuego» i «Rumbo al Canadá».

Metro - «Ordenes secretas» i «Car-lomano».

Monumental - «El expreso de Shang-hai», «Se fué mi mujer» i «Vivamos».

Mundial - «El marido de mi novia» i «Soñó con su amor».

Núria - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Pathe Palace - «Escándalos romanos», «El misterio Sr. X» i «Hombres de acero».

Principal - «Volando hacia Rio Janeiro» i «Marinero en tierra».

Príncipe - «Reportajes de actualidad».

Revolución - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Roma - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

Santa Fe - «El dictador», «Un disparo al amanecer» i «Yo he sido un espía».

MARICEL - PARK

GRAN PARC D'ATRACCIONS
Entrada, 0'50. - Funicular i entrada, 1 pta. - Disca nit: «DIA DE L'ESTANQUE»

FRONTÓ NOVETATS

Avui, dimecres, tarda, a les 4: Partit de bàsquet DEVA - GARA-TE contra ROMAN - GUISO-LOLA. Nit, a les 10'15: Partit a pala: CATALA II - CATALA II contra PRUDEN - CHUITO BILBAO. - Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, dimecres, tarda: MANJA-RRÉS - GABRIEL i contra RI-CARDELL - ELOLA. Nit: GABRIEL II - CATALA II contra ARISTOTEU - GUTIERREZ.

ESPECTACLES PER A AVUI

13'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

13'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

13'45: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

13'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'10: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'20: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'30: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'40: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'50: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

22'00: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

RADIO

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Radio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIMECRES

7'15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de Radio Barcelona. - Discos.

8'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

9'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

10'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

11'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

12'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

13'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

14'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

15'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

16'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

17'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

18'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

19'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

20'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

21'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

22'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

23'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

24'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

25'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

26'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

27'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

28'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

29'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

30'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

31'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

32'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

33'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

34'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

35'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

36'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

37'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

38'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

39'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

40'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

41'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

42'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

43'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

44'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

45'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

46'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

47'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

48'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

49'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

50'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

51'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

52'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

53'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

54'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

55'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

56'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

57'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

58'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

59'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. - Música selecta en discos.

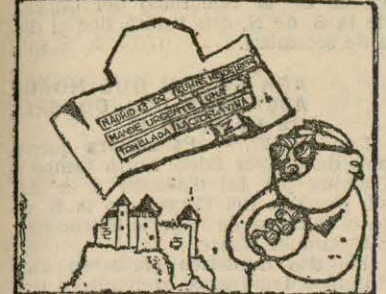
60'15: Senyals horaris de la Catedral. - Secció femenina. -

«EN LA TREGUA»
Con Ginebra, sin Ginebra o contra Ginebra. (Palabras del «duce».)

DON BENITO. — ¡lo contra tutti el Universi!
— ¡Inocente! ¡Y pensar que sólo vas contra tu pueblo!

(De «El Sol»)

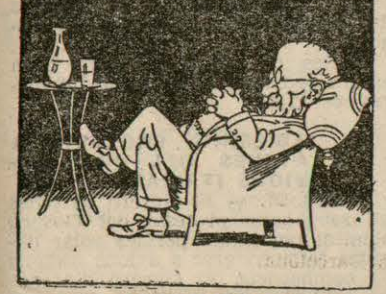

«PARA CRECER DE PRENSA:

«El profesor Kuhns, de Heidelberg, ha descubierto que una millonésima de lactovina asegura el crecimiento de una rata pequeña a su tamaño normal».

El primer pedido.

(De «El Diluvio»)

«PLANES Y PROYECTOS»
— Ahora, a descansar en Baños de Montemayor de la temporada de San Rafael, y luego, a San Rafael para descansar de la temporada de Montemayor.

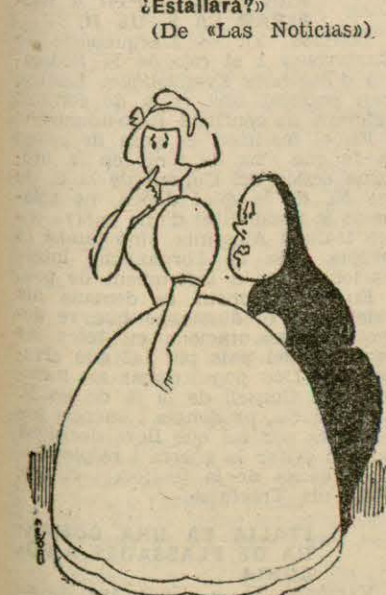
(De «La Voz»)

«LA PAZ AMENAZADA»

«Estallará?»

(De «Las Noticias»)

«PERSONAJES DE LOPE.» — La dama boba.

(De «El Liberal»)

«PERSONAJES DE COMEDIA»

«LA DAMA BOBA»

(De «El Siglo Futuro»)

Les desigualtats de sempre

Diario del Comercio

Llegiu LA HUMANITAT

«Siempre constituirá para nosotros uno de los motivos más legítimos de orgullo el hecho de que la relativa grandeza de nuestras realizaciones sea en su mayor parte producto de nuestro exclusivo esfuerzo y obra de nuestra única aportación económica. Esto era consecuencia obligada ante el abandono en que el Estado ha tenido los servicios que le incumbían y las necesidades de nuestra propia vitalidad. No pudiendo esperar que aquél las atendiera, resultaba obligado que nosotros pudiéramos suplir sus deficiencias, si no queríamos quedar relegados a un nivel inferior al que nos correspondía por nuestra potencialidad.

No obstante, no podemos dejar de considerar con amargura la largueza con que el Estado prodiga los medios en otros lugares de España, cual si los catalanes fuésemos ciudadanos de condición inferior. Allí el acude a sus recursos propios para la realización de las cosas totalmente ajenas a su jurisdicción, en tanto nosotros, que tenemos mayores necesidades y contribuímos con participaciones inigualables a sostenimiento de sus gastos, hemos de darnos nuestras cosas y las que el Estado deja de hacer».

Llegiu LA HUMANITAT

Maneres de guanyar

Gil Robles, en un discurs pronunciat a Santander sota un aigua d'importància, el cel de neu que no està per la CEDA — ha dit coses una mica imprudentes per a ell i el seu partit. Comentant-les, escriu el corresponçal de La Publicitat a Madrid:

«La declaració més important del senyor Gil Robles a Santander és la que ha fet en recordar que la coalició electoral de novembre no va obtenir majoria a les Corts i que no hi ha regim ni cap d'Estat que pugui donar a una coalició de la qual formen part diverses forces. Aquesta és la tesi que sostenien els partits republicans en llurs famoses notes del 4 d'octubre i a la qual ve a sumar-se inesperadament el cap de la CEDA. És clar que no solament algun partit de la coalició era advers al regim, sinó la mateixa coalició i, per tant, el vet que el cap de la CEDA reconeix justifica per a una de les forces d'aquesta d'arribar a la CEDA. La candidatura d'aquest conglomerat electoral va ésser presentada amb caràcter antiparlamentari per l'òrgan de Gil Robles a Salamanca, «La Gaceta Regional».

No estan gens tranquils

No, no; manen, són Poder, ho tenen tot, adhuc el silenci forçós de l'adversari... i encara no estan tranquils.

La Publicitat dedica el seu editorial a aquesta intranquil·litat tan divertida.

«No passa dia que la premsa regionalista governamental no dediqui un espai a comentar amb els tons més tristíssims la situació d'unes esquerres a Catalunya; la insistència pren el caràcter d'una obsessió morbosa, lamentable, perquè no hi ha res que la justifiqui. Les circumstàncies els protegeixen i així i tot no estan tranquils. Pins ara les organitzacions esquerriistes no han pogut celebrar cap acte públic a Barcelona; totes les entitats que els són adherides resten tancades; els representants del regionalisme ocupen llocs de govern; en un mot, tenen tots els trumfos a la mà i, malgrat això, no estan tranquils.

En el joc lliure de la política és natural que les oposicions observin amb rigor l'actuació dels partits que disposen del poder i en denuncien les falles, les contradiccions, els errors; en moments, però, que el dret de crítica és sensiblement restringit, és simptomàtic que els més garantits contra la llibertat d'opinió siguin els més trencats en una defensa que les circumstàncies gairebé fan innecessària, perquè es pot dir que els atacs són impossibles. I, no obstant, estan posseïts d'una fúria agressiva que, si alira cosa no, delata que no estan satisfets ni de la seva sort ni de la seva actuació, i per endavant s'agiganten la derrota».

Les croses

Lluís de Zulueta publica un article en El Sol, del qual ens plau reproduir el final:

«Però en esos programas, en esas previsiones más o menos oficiosas, se persiste en omitir lo primero y esencial: ¿Cuándo se restablecerán las garantías se levantará la censura y regirá íntegramente la Constitución? Porque ésta es cuestión previa. Esta es la base de todo. Unas elecciones no se pueden preparar sin libertad de palabra ni de reunión; con centros clausurados y Asociaciones prohibidas gubernativamente, y con lista negra de diputados a los que no se permite hablar en público. Quien dice elecciones en noviembre, dice garantías políticas, libertad de imprenta y normalidad constitucional en septiembre.

Se comprende la dificultad para un Gobierno que desde que nació no ha podido mantenerse en pie un solo día sin apoyarse en las muletas de los estados de excepción. Un mes tras otro mes, hasta diez veces, ha ido reemplazando en la «Gaceta» las mismas razones: estado de prevención, estado de alarma, estado de guerra. Desde que la CEDA entró en el Gobierno y se empezó a redactar la «Gaceta» ni un solo día ha podido escribir en sus páginas, con el restablecimiento de las garantías de la Constitución: estado de normalidad, estado de confianza, estado de paz».

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

L'aliança Lerroux-Gil Robles

Heus aci com la comenta La Vanguardia:

«En el escaso ambiente político del Madrid veraniego, han tenido repercusión considerable los discursos pronunciados ayer por los señores Lerroux y Gil Robles. Más el del primero, porque ha sido más categórico, más claro. Porque ha dicho algunas cosas mirando al porvenir y porque ha acentuado su posición moderada, conservadora, ligándose cada vez más a sus colaboradores de la derecha. Se repite el hecho, ya advertido por nosotros en otras ocasiones, de ser el señor Lerroux el radical que más entusiasta del pacto con las fuerzas derechistas y el que le defiende públicamente con mayor debedimiento. No quiere el jefe radical desmayar en la alianza, y extrema sus esfuerzos para mantener dentro del área republicana a las fuerzas que captó para el régimen, y al servicio de este empeño no regatea, cuando menos, las palabras. Para el señor Lerroux, ya no puede ser el partido radical sino una fuerza conservadora opuesta de por vida al socialismo, en quien señala al más peligroso enemigo del régimen. Esta afirmación, y su deseo de que la República halle su equilibrio en el turno de dos grandes partidos de gobierno, que no sean novedades en la moderna postura del señor Lerroux, no han dejado de causar su impresión.

El jefe de la CEDA no ha hecho en Santander sino afirmar y ratificar su posición. «No hay mejor baluarte contra la revolución — ha venido a decir — que la permanencia de la CEDA en el Poder». Justificó la alianza con el partido radical y empleó nuevas y nuevas razones en esta justificación. Se esperaba en Santander, donde los elementos monárquicos cuentan con fuerza evidente, que el señor Gil Robles coqueteara un poco con ellos; que aludiera, cuando menos, a la posibilidad de restablecer en sazón oportuna la alianza del 19 de noviembre. Pero el jefe populista defraudó esta esperanza con su reserva sobre unas relaciones que, según él parece, considera ya extinguidas».

Llegiu LA HUMANITAT

El Diluvio

Es per això que El Diluvio s'criu:

«Un preso político nos escribe, preguntándonos si es legal que los que sufren detención por delitos de nacional o internacional política — rebelión sedición, etc. — sean dentro de la cárcel de peor condición que los que se hallan encerrados por atentar contra la propiedad y contra las personas.

No. No es eso legal, ni moral, ni admisible por ningún concepto y bajo aspecto alguno.

No sólo los presos políticos no son de peor condición que los comunes, pero ni siquiera de igual condición se les puede considerar legalmente.

En nuestro país, como en todos los que no están por civilizar, dentro del régimen penitenciario común o aparte de él existe un régimen de corrección alienada para los procesados o condenados políticos.

La ley empieza por no mezclar en las cárceles a los que están reclusos por sus ideas con los que han sido privados de libertad por robar o matar.

En todos los establecimientos penitenciarios dignos de este nombre hay departamentos especiales destinados a los delinquentes políticos.

La misma Catedral de Barcelona cuenta con una dependencia de esas, con baño, reja clara y sin alambres para la comunicación, luz eléctrica toda la noche, celdas amplias y decorosamente equipadas y alguna otra ventaja que hace soportar a la vida monacal que allí se lleva.

Es decir, que tenemos lo que se necesita para quedar bien a los ojos del mundo, desde el punto de vista a que nos hemos referido.

Sólo hace falta una cosa: que ese departamento se emplee y ese régimen de corrección alienada se aplique».

Troben que El Diluvio té tota la raó.

Aires de tristesa

A B C ja broma, fa broma amb l'homeatge a Lerroux a Montemayor. Quina crueltat!

«Los discursos de los jefes políticos para nada sirven ya, sino no son arena. Porque lo sensacional lo dicen los políticos, como los enanados, a medias palabras y en voz baja. La realidad política gira, indiferente, a todos los discursos. En arena y para las juventudes, se habla en los países de regimenes nuevos y fuertes. El discurso de don Alejandro Lerroux — bellísimo en la forma, como todos los suyos — ni fue arena ni se dirigió a la juventud. Como suponíamos, espigó en el pasado, llegando hasta Ruiz Zorrilla y don Nicolás Salmerón, y para el porvenir habló de perdón y de amnistía y solicitó que los demás le perdonen y amnistien a él. Aludió, c-busonado, repetidamente, a los sabios que asistían al acto, de los que rogó que por él imploren. He hizo testamento.

Tuvo, pues, el banquete cierto carácter de tristeza y de melancolía, compartidas por la vieja guardia al no poder en desaparecer don Alejandro el partido radical se desmoronara.

Todo muy triste... en realidad ¡muy triste!»

Ni a «El Siglo Futuro»

Ni a El Siglo Futuro el volen, pobre senyor Gil Robles! Miru com el tracten:

«Es reconocida por todos la intrépida oratoria del señor Gil Robles. Ante su palabra fogosa todos los obstáculos desaparecen. Es el político clásico de nuestras mas descreditadas clientelas políticas. Con sólo publicar a varias columnas (cada día que pasa habrán de necesitarse más) lo que ha dicho sobre un mismo tema, resaltarán las enormes contradicciones, el decir hoy blanco y mañana negro todo lo que caracteriza a los políticos del fracasado régimen liberal, toda la litra de los que van por el camino de los tortuosos, que es el de la nutrición de los caciques chupeteros y tiránicos.

Pero el señor Gil Robles, ministro de la Guerra — el cargo no le impide hacer propagandas de partido — como es natural, cuando se dirige en los mítines al pueblo, no puede prescindir de su condición de alojado en el Palacio de Buenavista, como tampoco puede prescindir de su condición de político — y político sagastino — en sus actos de jefe del Ejército.

Y les ha dicho, con una seriedad que la censura no nos permitiría aditivar debidamente, unas palabras muy entonadas políticamente, en las que intenta hacer creer que él no quiere apoyarse en el Ejército para nada de índole política. Renuncia, generosamente, a la mano de Doña Leonor. El sólo fía en el Ejército de las papeletas electorales. Una ridiculidad de palabra y de concepto.

La respuesta se la donará el lector. — Vidal de Monpalau».

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

Diuen que va per llarg

Ho diu Gil Robles. I ho esmenta Heraldo de Madrid.

«El jefe populista ha afirmado que va para largo la estancia de la CEDA en el Gobierno. No lo dudamos. Algo que dice a continuación nos persuadirá de nuestra desgracia.

El final de la actual coalición estaba oficialmente determinado por el momento en que se abordase la reforma constitucional. Hasta hace muy poco, en que han comenzado las reuniones de los oficiales de obras públicas, tan vinculados al del paro; defensa nacional, construcción de ferrocarriles, etc.

La consecuencia es de una lógica aplastante: si mientras el Gobierno no resuelve todos estos problemas nuevos y urgentes, como los enanados, no plantea en la Cámara la reforma constitucional, y si mientras no plantea esta reforma no se marcha, no hay duda de que tenemos coalición para toda la vida».

El Diluvio

Es per això que El Diluvio s'criu:

«Un preso político nos escribe, preguntándonos si es legal que los que sufren detención por delitos de nacional o internacional política — rebelión sedición, etc. — sean dentro de la cárcel de peor condición que los que se hallan encerrados por atentar contra la propiedad y contra las personas.

No. No es eso legal, ni moral, ni admisible por ningún concepto y bajo aspecto alguno.

No sólo los presos políticos no son de peor condición que los comunes, pero ni siquiera de igual condición se les puede considerar legalmente.

En nuestro país, como en todos los que no están por civilizar, dentro del régimen penitenciario común o aparte de él existe un régimen de corrección alienada para los procesados o condenados políticos.

La ley empieza por no mezclar en las cárceles a los que están reclusos por sus ideas con los que han sido privados de libertad por robar o matar.

En todos los establecimientos penitenciarios dignos de este nombre hay departamentos especiales destinados a los delinquentes políticos.

La misma Catedral de Barcelona cuenta con una dependencia de esas, con baño, reja clara y sin alambres para la comunicación, luz eléctrica toda la noche, celdas amplias y decorosamente equipadas y alguna otra ventaja que hace soportar a la vida monacal que allí se lleva.

Es decir, que tenemos lo que se necesita para quedar bien a los ojos del mundo, desde el punto de vista a que nos hemos referido.

Sólo hace falta una cosa: que ese departamento se emplee y ese régimen de corrección alienada se aplique».

Troben que El Diluvio té tota la raó.

Aires de tristesa

A B C ja broma, fa broma amb l'homeatge a Lerroux a Montemayor. Quina crueltat!

«Los discursos de los jefes políticos para nada sirven ya, sino no son arena. Porque lo sensacional lo dicen los políticos, como los enanados, a medias palabras y en voz baja. La realidad política gira, indiferente, a todos los discursos. En arena y para las juventudes, se habla en los países de regimenes nuevos y fuertes. El discurso de don Alejandro Lerroux — bellísimo en la forma, como todos los suyos — ni fue arena ni se dirigió a la juventud. Como suponíamos, espigó en el pasado, llegando hasta Ruiz Zorrilla y don Nicolás Salmerón, y para el porvenir habló de perdón y de amnistía y solicitó que los demás le perdonen y amnistien a él. Aludió, c-busonado, repetidamente, a los sabios que asistían al acto, de los que rogó que por él imploren. He hizo testamento.

Tuvo, pues, el banquete cierto carácter de tristeza y de melancolía, compartidas por la vieja guardia al no poder en desaparecer don Alejandro el partido radical se desmoronara.

Todo muy triste... en realidad ¡muy triste!»

Ni a «El Siglo Futuro»

Ni a El Siglo Futuro el volen, pobre senyor Gil Robles! Miru com el tracten:

«Es reconocida por todos la intrépida oratoria del señor Gil Robles. Ante su palabra fogosa todos los obstáculos desaparecen. Es el político clásico de nuestras mas descreditadas clientelas políticas. Con sólo publicar a varias columnas (cada día que pasa habrán de necesitarse más) lo que ha dicho sobre un mismo tema, resaltarán las enormes contradicciones, el decir hoy blanco y mañana negro todo lo que caracteriza a los políticos del fracasado régimen liberal, toda la litra de los que van por el camino de los tortuosos, que es el de la nutrición de los caciques chupeteros y tiránicos.

Pero el señor Gil Robles, ministro de la Guerra — el cargo no le impide hacer propagandas de partido — como es natural, cuando se dirige en los mítines al pueblo, no puede prescindir de su condición de alojado en el Palacio de Buenavista, como tampoco puede prescindir de su condición de político — y político sagastino — en sus actos de jefe del Ejército.

Y les ha dicho, con una seriedad que la censura no nos permitiría aditivar debidamente, unas palabras muy entonadas políticamente, en las que intenta hacer creer que él no quiere apoyarse en el Ejército para nada de índole política. Renuncia, generosamente, a la mano de Doña Leonor. El sólo fía en el Ejército de las papeletas electorales. Una ridiculidad de palabra y de concepto.

La respuesta se la donará el lector. — Vidal de Monpalau».

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT

LA HUMANITAT</

• LES LLETRES •

ELS IDEALS GRECS EN LA CIVILITZACIÓ MODERNA

El concepte grec de la ciència

Com diem l'altre dia, la idea de ciència, la idea de trobar una explicació racional de l'univers, d'estendre continuament el seu coneixement, i d'algar damunt d'aquest coneixement una civilització progressiva, ens ve dels grecs. Els grecs els primers a basar una civilització en la posició científica davant la vida.

Imposible de passar per alt la magnitud i les dificultats d'aquesta fe. Amb tota seguretat, és la concepció intel·lectual més gran de l'home. I no podem ara, per suposat, en les realitzacions científiques dels grecs — com és ara: la descoberta de la teoria heliocèntrica d'Aristarc, l'enunciació dels principis fonamentals de la hidroestàtica per Arquimedes, el càlcul en 7.650 milles, que Eratóstenes de la circumferència de la terra; o bé previsions tan brillants de la ciència moderna com la idea de Demòcrit segons la qual l'univers consta d'àtoms, dins d'un espai infinit, o l'anticipació del darwinisme en la noció d'Anaximandre que diu que «l'home descendeix d'un animal d'una espècie diferent», o l'asserció d'Antífons: «En tots els homes la ment controla el cos, per bona salut i per mala», a la qual la medicina ha dedicat alguna atenció aquests darrers trenta anys. Aquestes descobertes són tan importants i tan importants com els que ens ha donat la ciència moderna fins i tot en el camp de la física i de la química, la llum i el sol eren deus i que el tro era produït per Zeus. Però el

Estela funerària al Cementiri de Dipylon a Atenes

temps envoleix tota descoberta històrica, la ciència grega té per nosaltres un interès històric, infinitament més gran que el de la ciència moderna, perquè ens fa veure la passió de la ciència, la creença en el suprem arbitratge de la raó; modesta, però remarcable, i resbalada. Seria difícil millorar els següents textos grecs, presos d'escriptors com Heràclit, Demòcrit, Anaxàgoras i Plató.

Sobre la passió de conèixer: «Vol dir més aviat descobrir un fet científic que no pas conèixer el món». Sobre la creença en el suprem arbitratge de la raó: «Cap llei o ordre arbitrari de la raó; el dret de la sobria sobre el coneixement; és un peccat fer de la raó el subjecte o la servidora de ningú; el seu lloc és d'esser la governant del tot». Sobre la modestia de la ciència: «El resultat no sabem res; la opinió rau en les profunditats»; «Les opinions dels homes són com jocs de criatura». Sobre la prudència i la paciència: «Sobrietat i escrupolisme són la font de la felicitat». Sobre el treball: «El treball és el que fa que la vida sigui bona i el que la fa dura». «Al, al... són del barri —digue la nena— amb una ingenuitat correpietosa».

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

—Ja he parlat primer obres unes ulls com unes taronges... ¿Que s'emportalla aquell? Fins al cap d'una estona no descobreix que l'altre ha confós Lope, amb Lope, el còmic de revista, el qual serà homenatjat avui, coincidint amb l'homenatge al fènic.

—Què, pensesu assistir a la funció d'homenatge a Lope? —Què us diré... Mai no m'ha agradat el gènere que cultiva... El treball és un mal... I ell en resulta una mica pelat.

INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Comunistes i socialistes francesos reclamen un arbitratge obligatori i sincer

A Ginebra ningú no creu que el Consell acordi sancions ni que França i Anglaterra les apliquin pel seu compte

Què hi fa Italo Balbo a París? — Els ambaixadors d'Itàlia i Anglaterra a París s'entrevistaven — A Londres ja parlen només de protegir el comerç del Canal

(Ve de la primera pàgina)

ministre de Finances, Thonon de Revel capità d'artilleria; el sots-secretari d'Afers Estrangers, senyor Surich, comandant de cavalleria, etc., etc.

Es pot afirmar que en el moment actual totes les forces armades d'Itàlia estan en peu de guerra, puix que als contingents acumulats a l'Àfrica Oriental i als 500.000 homes que manobra a la regió del Brenner, hom ha d'afegir la resta de les forces de la península, que també estan fent exercicis militars.

Independència dels bàndols blau i vermell, suposats contendents en les maniobres, l'Alt Comandament d'aquestes disposa d'una divisió de guerra anomenada «Emmanuel» Filibert, Testa di Ferro, la divisió motoritzada «Trento», el 78. Regiment de «bersaglieri» i un batalló d'alumnes oficials-universitaris. Aquestes forces entraran en acció quan l'Alt Comandament ho cregui oportú.

El front del bàndol vermell, el Comandament podrà arribar a utilitzar altres divisions que estan ja a punt d'esser embarcades en llurs respectives guarnicions. A darrera hora s'anuncia que aquestes forces de reserva entraran també en acció.

Resulta interessant consignar que els efectes del bàndol blau (defensor d'Itàlia) són dues vegades més nombrosos que els del bàndol vermell (atacant).

El tema de les maniobres no pot ésser més significatiu. Hom suposa que s'ha desencadenat un atac bruscat cap a cap amb una rapidesa de llamp per l'exèrcit vermell. O si les maniobres són de guerra, el tema que es produirà és triomf de la defensa.

Volent demostrar la POTENCIALITAT EUROPEA A DESGRAT DE LES TROPES TRAMESSES A L'ÀFRICA

París, 27. — El sots-secretari italià de la Guerra, general Baistrocchi, col·laborador de Mussolini en les qüestions relacionades amb la Defensa Nacional, ha fet a un periodista francès les següents manifestacions:

«Els grans maniobres que hem emprès al Nord d'Itàlia constitueixen, en primer lloc, una prova tècnica. Aquesta guerra alpina, que hem precisat l'enemic en rapidesa és una guerra de velocitat. Els observadors estrangers podran comprovar les nostres extraordinàries mitjans de transport. A més, serviran les maniobres per a experimentar els nostres actuals armaments. Així podrà constatar els progressos que hem realitzat en la motorització i en la mecanització. Les nostres tropes s'insinuïràn així en tots els detalls de la guerra moderna. Però, abans que la seva potència el nostre poder d'Itàlia. Així es veurà que l'esforç gegantí que som capaços de fer.

En aquestes dits trametem a Eritrea més divisions. Malgrat això, la nostra força a Europa, en lloc de disminuir, s'augmenta i dia que el «Duce» decideixi que fem la guerra els nostres enemics i amics sabran per endavant que a Europa conservarem una força militar almenys igual a la que posem abans».

ELS ITALIANS DESERTEN

Ginebra, 27. — Han arribat a territoris dels desertors italians que passaran la frontera pel Gran Sant Bernat, en creure que el seu regim, s'augmenta i dia que el «Duce» decideixi que fem la guerra els nostres enemics i amics sabran per endavant que a Europa conservarem una força militar almenys igual a la que posem abans».

LAVAL INTENTARÀ PROVOCAR UNA CONFERÈNCIA MUNDIAL PER A TRACTAR EL PROBLEMA

Londres, 27. — El «Reynolds» creu saber que el senyor Laval, a fi d'entendre un desesperat esforç per aconseguir, aprofitar la proximitat d'entrada de la S. D. N. que es reunirà el 4 de setembre, per a demanar la convocatòria d'una «Conferència Mundial» que discutís el conflicte italo-abiessiní i impedís la guerra.

La Conferència tindrà per objecte discutir la distribució de les matèries primes mundials i una nova distribució dels territoris colonials.

Aquesta informació del «Reynolds» ha estat recollida en els cercles polítics londinencs amb general escèpticisme.

CO-MENTARIS DE LA PREMSA FRANCESA

París, 27. — La Premsa nacionalista francesa es lloca decididament i lloca d'Itàlia en les seves diferències amb la Gran Bretanya, mentre la gran premsa informativa es manté en actitud expectant i a la desguisa s'expressa clarament a favor d'Anglaterra i d'Abissínia.

«Aux Écoutes» publica el següent escrit:

«Si arribés el cas de pesar en la balança el recolzament militar que Anglaterra podria prestar a França i el que podríem esperar d'Itàlia davant d'una agressió alemanya, no hi hauria dubte possible en l'elecció. L'exèrcit italià, solament en 40 dies, podria avançar sobre Innsbruck i els seus avions bombardar Múnic mentre que Anglaterra necessitaria tres mesos per a mobilitzar forces semblants.

Però no és aquesta la qüestió que s'ha de plantejar, perquè no estem davant l'alternativa d'escollir entre Itàlia i Anglaterra. El nostre paper és, ans al contrari, el de treballar per tal de posar d'acord als nostres amics de Londres i Roma. Anglaterra, igual que França no pot evitar que en breu termini es posi sobre el tapet el problema colonial, que és el del repartiment de les matèries primes. Deixar les mans lliures a Itàlia i Abissínia equival a assegurar a menys preu la solució del problema colonial».

LES DRETES FRANCESOS NO VEUEN AMB GAIRE SATISFACCIÓ QUE LAVAL HAGI PRENDRE L'INICIATIVA DE LES CONVERSES EN CANVI COMUNISTES I SOCIALISTES RECLAMEN QUE S'IMPOSEI L'ARBITRATGE A MUSSOLINI

París, 27. — En començar la setmana a la Reunió del Consell de la Societat de Nacions per a discutir el plet italo-abiessiní, l'opinió francesa s'oposa, cada vegada més, a l'aplicació de sancions contra Itàlia. Al mateix temps, l'ambient francès ha aconseguit amb poc entusiasme la suggestió britànica que Laval prengui la iniciativa de les negociacions independentment amb Roma.

El resultat de la qüestió és fetu a Londres amb l'esperança que els francesos, encara que oposats a sancions, no tindran, almenys, inconvenient a fer un altre esforç davant del 4 de setembre per a trobar una solució que impedeixi la declaració de guerra a l'Àfrica Oriental i al Nord d'Àfrica.

La idea ha estat acollida bé únicament pels comunistes i socialistes, els quals insisteixen que França dimitís el seu arbitratge a Mussolini.

L'argument que França ha d'adoptar-se de qualsevol intervenció per tal de no perdre l'amistat amb Itàlia, es recolza ara en els informes d'arribada de Roma els quals informen que Mussolini està molt agraït per l'actual actitud francesa.

En conseqüència, i com sigui que solament queden vuit dies per a negociar, els francesos han indicat ja, que no hi ha manera de reconciliar tots els aspectes en disputa del problema, que el més probable és que arribi el dia del Consell en aquestes condicions. S'arribarà a ell, aleshores, sense més preparació que la d'una gran batalla verbal.

El primer objectiu, per a Itàlia i per a la Societat de Nacions, no poden avui victoriar-se.

L'OPINIÓ GENERAL A GINEBRA ES QUE QUAN COMENCI LA REUNIÓ DEL CONSELL S'HAURÀ SOLUCIONAT

Ginebra, 27. — El mes de setembre és el més per excel·lència de la institució ginebrina, però la reunió de l'Assemblea del 4 al 9 del mes pròxim, que podrà ser singularment important, podrà resoldre els problemes que s'han plantejat.

L'ordre del dia oficial del Consell comprèn vint-i-nou qüestions d'interès divers i el programa de l'Assemblea vint-i-set, entre elles el problema abissini.

Seràn revaques totes les activitats de l'institució, excepte, tal vegada, la Conferència del Desarmament, que continua ajornada.

Sobre tots els problemes que estudia el Consell predominarà la diferència italo-abiessinina.

Poden fer-se ressaltar dos fets, que tindran importància indubtable per al que hagi de succeir: primer, l'opinió generalment estesa, que no s'aconseguirà cap progrés per la via diplomàtica abans de la reunió de Ginebra; segon, la seguretat donada pel baró Aloisi i repetida per Mussolini que Itàlia assistirà a la reunió del Consell del 4 de setembre.

La missió delicada de presidir la Conferència, que s'incumbirà, per torn, al representant de l'Argentina, el senyor Ruiz Guenazu, ministre a Berna.

ANGLATERRA DIU QUE NO PENSEA AUGMENTAR, PER ARA, LES SEVES FORCES A LA MEDITERRÀNIA

Londres, 27. — En aquesta capital han circulat i circulen els més arriscats rumors en relació amb el litigi italo-abiessiní.

S'ha dit que Anglaterra anava a triplicar les seves forces nàviques a la Mediterrània davant l'amenaça que suposen les paraules de Mussolini i els articles de la premsa italiana (tota ella d'inspiració oficial), sobre la possibilitat d'atacs aeris italians a Gibraltar i Malta.

A diversos cercles s'ha dit també que Itàlia tenia el propòsit d'apoderar-se de l'illa de Xipre.

L'almirallat britànic, davant d'aquests i semblants rumors, i considerant que d'ells no pot derivar-se cap benefici, ha tingut interès a donar el desmentiment més rotund a tals notícies.

AL MATEIX TEMPS DONEN COMPTA DEL MOVIMENT DE VAIXELLS

Londres, 27. — Informacions rebudes de La Valette (Mala de Malta), diuen que a les places britàniques del Proper Orient són esperats alguns vaixells de guerra britànics dels quals s'actualment es troben a Malta. S'assegura que arribaran a Alexandria els cuirassats «Revenge» i «Valiant», i els creuers «London» i «Devonshire» i «Shorophire».

Les esmentades informacions parlen de la proximitat arribada a Malta d'importants reforços aeris, consistents en aeroplans i hidros de caça, observació, bombarders i torpeders.

S'afegeix que les bases navales i aeronàutiques britàniques que contenen a l'Índia, des de Gibraltar fins l'entrada a l'Oceà Índic, restaran dintre de breus setmanes en condicions de poder rebutjar qualsevol atac aeri, terrestre i naval, per a la qual cosa es disposen a Anglaterra de nombrosos embarcaments d'homes i material de guerra.

A AUSTRÀLIA TEMEN QUE L'APLICACIÓ DE SANCTIONS NO PROVOQUI UNA GUERRA

Sydney, 27. — L'Agència Reuter comunica que una temptativa isolada de la Gran Bretanya d'intervenir entre italians i etiopis és un mitjà dels més segurs per a desencadenar una nova guerra mundial. L'advertència que ha fet el vice-president del Consell Executiu d'Austràlia, senyor Huggess, ha declarat el següent: «En tractar per la seva pròpia iniciativa d'imposar sancions a Itàlia, tals com un bloqueig econòmic, Anglaterra posa en perill la seva pròpia existència, ja que si es tenen en compte les forces navales i aèries de la Gran Bretanya en l'actualitat, no es pot assegurar que sortís vencedora en un conflicte, i encara que triomfés, la guerra la debilitaria de tal manera que podria convertir-la en presa de nacions més fortes que Itàlia, ja que el seu prestigi i la seva força quedarien fatalment debilitats».

LA FEDERACIÓ SINDICAL DE LA SEONA INTERNACIONAL ES PROPOSA FER MANIFESTACIONS CONTRA LA GUERRA

París, 27. — La Comissió mixta de la Federació Sindical Internacional i de la Internacional Obrera Socialista s'han reunit per tal de fixar l'actitud d'aquests organismes en la nova fase del conflicte italo-etiopi.

La Comissió ha confirmat la resolució, ja adoptada per les dues Internacionals, d'organitzar una conferència a l'obligació de la Societat de Nacions de fer respectar el Pacte i els altres Tractats de pau i adoptar eventualment sancions contra Itàlia.

La Comissió ha decidit renovar totes les organitzacions sindicals polítiques a la crida feta per a intensificar l'acció i organitzar demostracions de masses a tots els països.

UN CONSULAT ETIOPIC A YEMEN

Addis Abeba, 27. — El Negus ha decidit la creació d'un Consulat d'Etiopia a Yemen.

ELS AMBAIXADORS ANGELES I L'AMBAIXADOR D'ANGLATERRA, SIR GEORGE CLERK I EL D'ITALIA, SIR NEVILL, AMBOS PROP DELS DRETS DE LA LIGUA DE NACIONS, S'ENTREVISTEN A PARÍS

París, 27. — L'ambaixador d'Anglaterra, Sir George Clerk i el d'Itàlia, Sir Nevill, ambdós prop dels drets de la Lliga de Nacions, s'entrevistaven a París, 27. — El Negus ha decidit la creació d'un Consulat d'Etiopia a Yemen.

ELS AMBAIXADORS ANGELES I L'AMBAIXADOR D'ANGLATERRA, SIR GEORGE CLERK I EL D'ITALIA, SIR NEVILL, AMBOS PROP DELS DRETS DE LA LIGUA DE NACIONS, S'ENTREVISTEN A PARÍS

París, 27. — El Negus ha decidit la creació d'un Consulat d'Etiopia a Yemen.

períodes, per dir-ho així, cap comentari, però no per això semblava amenaçar interès dels esdeveniments italians.

La majoria dels periodes consolar gran espai a les maniobres italianes, a les quals han enviat, gairebé tots, els seus corresponents especials.

Solament la premsa socialista continua publicant comentaris. Lleó Blum continua reclamant a «La Populaire» que s'imposi l'arbitratge a Itàlia. «L'opinió internacional», diu — ha arribat a un grau suficient d'educació per a considerar l'acceptació o la negativa a l'arbitratge, el compliment o la infracció d'una sentència arbitral, com un criteri irracional d'agressió o de agressió.

La potència que rebutja l'oferta d'arbitratge es designarà i denunciarà per si sola. Anglaterra pot oferir l'arbitratge. Que ho faci França i la U. R. S. S. poden oferir l'arbitratge. Que ho facin. Un home posseeix aquest dret a títol personal: Litvinov, actual president del Consell de la Lliga de Nacions. Que usi d'ell com feu Briand en una ocasió menys perillosa, per la pau del món».

«LE TEMPS» I «LE JOURNAL DES DEBATS» CONSIDEREN IMPOSSIBLE QUE ITALIA RENUNCI A ETIOPIA

París, 27. — Els periodes de la nit continen ampliant les declaracions que el senyor Mussolini ha fet a un representant de «Daily Mail».

«Le Temps» diu que com Anglaterra està decidida a atèndre-se a les obligacions comunes prescrites per l'Estatut de la Lliga de Nacions, es cometrà, per tant, l'error de comprometre's a una voluntària en una aventura que pot portar les majors complicacions internacionals.

Itàlia s'ha compromès ja a fons i per aquesta raó cal trobar una solució d'intel·ligència que satisfaci les seves principals aspiracions de seguretat i expansió a l'Àfrica Oriental, el que no és possible dintre l'espera d'una solució pacífica que garanteixi en principi la independència d'Etiopia.

«Le Journal des Debats» lamenta que el Govern italià no s'hagi decidit a adoptar la via més lenta, però potser la més segura de la penetració pacífica. És d'esperar, doncs, que dintre breus setmanes esclati la guerra italo-etiopica. Seria lamentable que això donés ocasió a una guerra que cremaria tot l'univers.

El periòdic fa responsable en gran mesura la política d'Anglaterra de l'empitjorament de la situació internacional, preconcitant una acció comuna de les tres potències occidentals, puix que no cal oblidar que el rearmament i l'estat d'esperit d'Alemanya dominen la situació.

LA PREMSA FRANCESA DONA PER FETA L'OCCUPACIÓ D'ETIOPIA I ÚNICAMENT DISCUTEIX LA FORMA

París, 27. — Donant per segura la guerra italo-etiopica, el «Journal des Debats» escriu: «L'única que ens resta és tractar de limitar els perills que han de resultar del conflicte italo-etiopi. La missió de França consisteix a obrir en aquest sentit; però no únicament recomanant a Itàlia que s'abstingui d'actituds agressives, sinó suggerint al mateix temps una acció paral·lela a Roma».

Per a «L'Information», França ha de suggerir que s'aprovi a Etiopia una fórmula de tipus egipci, tunès o marroquí; és a dir, que respectant les tradicions uss locals, es doni satisfacció total a Itàlia en les terres baixes, i que a l'àrea dels plansells se li reconeixi àmplia influència, encara que determinada. «En tot cas una fórmula d'aquesta índole permetria aconseguir satisfacció a les parts i evitar l'efusió de sang».

ELS ANGELES PARLEN DE PROTEGIR EL CANAL PERÒ NO DE TANCAR-LI

París, 27. — Els periodes de la nit continen ampliant les declaracions que el senyor Mussolini ha fet a un representant de «Daily Mail».

«Le Temps» diu que com Anglaterra està decidida a atèndre-se a les obligacions comunes prescrites per l'Estatut de la Lliga de Nacions, es cometrà, per tant, l'error de comprometre's a una voluntària en una aventura que pot portar les majors complicacions internacionals.

Itàlia s'ha compromès ja a fons i per aquesta raó cal trobar una solució d'intel·ligència que satisfaci les seves principals aspiracions de seguretat i expansió a l'Àfrica Oriental, el que no és possible dintre l'espera d'una solució pacífica que garanteixi en principi la independència d'Etiopia.

«Le Journal des Debats» lamenta que el Govern italià no s'hagi decidit a adoptar la via més lenta, però potser la més segura de la penetració pacífica. És d'esperar, doncs, que dintre breus setmanes esclati la guerra italo-etiopica. Seria lamentable que això donés ocasió a una guerra que cremaria tot l'univers.

El periòdic fa responsable en gran mesura la política d'Anglaterra de l'empitjorament de la situació internacional, preconcitant una acció comuna de les tres potències occidentals, puix que no cal oblidar que el rearmament i l'estat d'esperit d'Alemanya dominen la situació.

LA PREMSA FRANCESA DONA PER FETA L'OCCUPACIÓ D'ETIOPIA I ÚNICAMENT DISCUTEIX LA FORMA

París, 27. — Donant per segura la guerra italo-etiopica, el «Journal des Debats» escriu: «L'única que ens resta és tractar de limitar els perills que han de resultar del conflicte italo-etiopi. La missió de França consisteix a obrir en aquest sentit; però no únicament recomanant a Itàlia que s'abstingui d'actituds agressives, sinó suggerint al mateix temps una acció paral·lela a Roma».

Per a «L'Information», França ha de suggerir que s'aprovi a Etiopia una fórmula de tipus egipci, tunès o marroquí; és a dir, que respectant les tradicions uss locals, es doni satisfacció total a Itàlia en les terres baixes, i que a l'àrea dels plansells se li reconeixi àmplia influència, encara que determinada. «En tot cas una fórmula d'aquesta índole permetria aconseguir satisfacció a les parts i evitar l'efusió de sang».

ELS ANGELES PARLEN DE PROTEGIR EL CANAL PERÒ NO DE TANCAR-LI

París, 27. — Els periodes de la nit continen ampliant les declaracions que el senyor Mussolini ha fet a un representant de «Daily Mail».

«Le Temps» diu que com Anglaterra està decidida a atèndre-se a les obligacions comunes prescrites per l'Estatut de la Lliga de Nacions, es cometrà, per tant, l'error de comprometre's a una voluntària en una aventura que pot portar les majors complicacions internacionals.

Itàlia s'ha compromès ja a fons i per aquesta raó cal trobar una solució d'intel·ligència que satisfaci les seves principals aspiracions de seguretat i expansió a l'Àfrica Oriental, el que no és possible dintre l'espera d'una solució pacífica que garanteixi en principi la independència d'Etiopia.

«Le Journal des Debats» lamenta que el Govern italià no s'hagi decidit a adoptar la via més lenta, però potser la més segura de la penetració pacífica. És d'esperar, doncs, que dintre breus setmanes esclati la guerra italo-etiopica. Seria lamentable que això donés ocasió a una guerra que cremaria tot l'univers.

El periòdic fa responsable en gran mesura la política d'Anglaterra de l'empitjorament de la situació internacional, preconcitant una acció comuna de les tres potències occidentals, puix que no cal oblidar que el rearmament i l'estat d'esperit d'Alemanya dominen la situació.

LA PREMSA FRANCESA DONA PER FETA L'OCCUPACIÓ D'ETIOPIA I ÚNICAMENT DISCUTEIX LA FORMA

París, 27. — Donant per segura la guerra italo-etiopica, el «Journal des Debats» escriu: «L'única que ens resta és tractar de limitar els perills que han de resultar del conflicte italo-etiopi. La missió de França consisteix a obrir en aquest sentit; però no únicament recomanant a Itàlia que s'abstingui d'actituds agressives, sinó suggerint al mateix temps una acció paral·lela a Roma».

Per a «L'Information», França ha de suggerir que s'aprovi a Etiopia una fórmula de tipus egipci, tunès o marroquí; és a dir, que respectant les tradicions uss locals, es doni satisfacció total a Itàlia en les terres baixes, i que a l'àrea dels plansells se li reconeixi àmplia influència, encara que determinada. «En tot cas una fórmula d'aquesta índole permetria aconseguir satisfacció a les parts i evitar l'efusió de sang».

ELS ANGELES PARLEN DE PROTEGIR EL CANAL PERÒ NO DE TANCAR-LI

París, 27. — Els periodes de la nit continen ampliant les declaracions que el sen

ULTIMA HORA

Un altre atracament a Madrid

Els autors han estat detinguts

Madrid, 27. — El sots-secretari de Governació ha manifestat aquesta matutina que seguint la magnífica ratxa de l'actuació de la policia, ha donat com a satisfactori el resultat de l'atracament a Madrid, amb satisfacció perquè s'havia detingut els autors i amb dolor perquè ha resultat ferit greument un xofer que no ha volgut contribuir als propòsits dels atracadors.

Ha destacat el fet de l'actuació policia, perquè els autors han estat detinguts abans que es coneguessin els seus noms.

A les deu de la nit, un guàrdia conductor comunicà que junt al Retiro a Menéndez i Pelayo trobà ferit un xofer d'un dispar d'arma de foc, i que trobà la pistola a l'interior del cotxe. Poc després es tingué notícia que l'agent Ricard Peral Valor, sentí uns dispar i veié que fugien uns desconeguts, i els perseguiu, cridant immediatament sorgiren quatre guàrdies d'assalt que aconseguiren detenir dos individus anomenats Juan Tejero i Lluís García, de 32 anys ambdós, solters, que habiten a València.

Agent i guàrdies recolliren un sac que contenia 1.400 pessetes en plata i bitllets de Banc.

Posteriorment s'ha sabut que a la clínica del carrer Sagasta s'ha presentat demanant assistència, Vicente Torado López, de 50 anys, comerciant, amb domicili a Claudio Cossío, 53, Ha estat víctima de lesions al cap, de pronòstic lleu.

Després de tot això s'ha pogut reconstruir tot el fet. Vicente Torado té un comerç de telèxits a l'avinguda de la República, núm. 6, Pont de Vallecas. Prengué el Metro per anar al seu domicili i en el mateix cotxe van els atracadors. En sortir li pararen traveta i de resultes de la caiguda es produí les lesions. Aprofitant la caiguda, els atracadors li robaren el diner. Els lladres prengueren un taxi que conduïa Agustí Manuel Plaza, de 32 anys, domiciliat a Delicias, núm. 33. Arribar a la cantonada del carrer Menéndez Pelayo.

El Congrés de la III Internacional

ANGLATERRA, ITALIA I LETONIA TAMBE PROTESTEN

París, 27. Segons el corresponent de Moscou del «New York Herald», de París, els Govers d'Anglaterra, Italia i Letònia han protestat davant el Govern dels Soviets dels discursos pronunciats al darrer Congrés Comunista, que consideren com una intrusió a llurs afers interiors. Com han sabut, també han enviat notes de protesta pel mateix canal als Govers de Tòquio i de Washington.

Les protestes d'Anglaterra, Italia i Letònia han estat, però, verbals. L'ambaixador d'Anglaterra a Moscou ha estat al Comissariat de l'Exterior per protestar dels discursos que el comunista búlgar Dimitrov pronuncià al Congrés Comunista incitant els comunistes anglesos que s'unissin per enderrocar el Govern de Londres.

El corresponent afegeix que el poble rus no coneix encara les protestes que han estat fetes al seu Govern i que la Premsa soviètica ha restat en silenci sobre aquest afer.

LA PREMSA FRANCESA DE DRETA COMENTA AMB SATISFACCIÓ LA PROTESTA DE WASHINGTON

París, 27. Els periòdics de dreta expressen llur satisfacció per haver enviat als EE. UU. la seva protesta a Moscou, degut als discursos pronunciats en el transcurs del Congrés Comunista.

«Le Matin» diu que aquesta protesta ha d'ésser acollida amb satisfacció i que prova que els americans no perden el temps parlant quan veuen amenaçats llurs interessos.

«Le Journal» diu que hom veu la intenció del president Roosevelt de controlar tots els intents de propagandaris i no permetre les propagandes demagògiques, que podrien perjudicar els seus grans plans de reforma.

LA PREMSA ANGLOSA COMENTA LES NOTES I PARLA D'UNA POSSIBLE RUPTURA

Londres, 27. Els periòdics del matí comenten extensament la nota de protesta que el Govern dels Estats Units ha enviat a Rússia.

Hom posa de relleu el to energic de la nota i l'actitud ferma i decidida dels Estats Units en protestar energicament de les temptatives soviètiques de subversió.

«The Morning Post» diu que aduec les persones ben al corrent de la situació estan sorpreses de l'anunci que la repetició dels fets denunciats podria tenir conseqüències greus, a nunci que consideren com una amenaça dels lleuement dissimulada per frases diplomàtiques.

El corresponent de «The Times» declara que de moment, no s'ha de considerar la nota com un ultimatum. No obstant, sempre serà possible, temps a venir, una ruptura diplomàtica completa de les relacions diplomàtiques entre els Estats Units i els Soviets.

Els Estats Units tindran una esquadra de reconeixement a l'Atlàntic

Washington, 27. — Hom anuncia, de font autoritzada, que l'Estat Major de la Marina nord-americana ha decidit, en vista de la insegura situació mundial, enviar una esquadra de reconeixement a l'Atlàntic després de les maniobres del 1935.

La flota de combat romandrà al Pacífic. Hom té la intenció de concentrar ambdues flotes dels voltants de Panamà per tal de poder reaccionar en el moment que ho faci brevis la situació política.

GOVERN GENERAL

EL SENYOR PIC I PON I LA LLUITA CONTRA LA MENDICITAT -- LES ENTITATS ECONOMIQUES OBSEQUIARAN LERROUX -- EL CARNET ELECTORAL ES FARA EXTENSIU A LES POBLACIONS IMPORTANTS -- ABANS QUE VINGUI EL PRESIDENT DEL CONSELL, SERA FET EL RE-TRASPAS DE LES O. P.?

El senyor Pic, després d'uns quants dies de no parlar amb els informadors, els va rebre ahir al seu despatx de la Generalitat. Començà l'entrevista donant-li el compte de la reunió que tingué loc a l'Ajuntament a la qual assistiren ultra els Comissaris de la Generalitat, el general Sánchez Ocaña.

Digué el senyor Pic que amb l'esmentada autoritat militar procedí a la coordinació de les forces de Guàrdia Civil, Policia i Mossos d'Esquadra, ja que totes havien d'actuar seguint les ordres de la Circular de repressió de mendicitat que a aquest efecte ha estat redactada i que prendrà atribucions de Ban.

Afegeí el senyor Pic i Pon que havia encarregat als Comissaris que abans de quinze dies presentessin un projecte respecte a la situació de les presons de la seva jurisdicció. En el cas d'haver-se'n de construir alguna de nova, cosa evident, l'Ajuntament correspondent haurà de cedir el solar necessari i declarar quan estan disposats a consignar els Pressupostos a aquest objecte.

Una vegada tot això enllestit es remetrà a Madrid per tal que digni si estan conformes que les presons que s'hagin de construir siguin pagades una part amb els cabals disponibles per a construir presons i una altra amb la subvenció votada per a l'atur forçat.

Es evident, digué, que les presons de Lleida, Tarragona i Girona és com si no existissin, car són inservibles.

Era hora que els senyors de la Generalitat governativa es donessin compte de l'estat de les presons de Catalunya, la major part — tal com exposà el nostre diari en dos reportatges — no reuneixen absolutament cap condició higiènica per a tenir ésser humans tancats.

El senyor Pic i Pon seguí dient que el ministre de la Defensa Nacional belga li havia tramès un telegrama preguntant-li que fes arribar el seu agrament a les autoritats i a la premsa per les atencions que s'havien tingut tan bon punt desembarcà a Tarragona.

Després va donar compte als periodistes de la visita que li havien fet els representants de les entitats

econòmiques següents: Foment del Treball Nacional, Cambra de la Propietat Urbana, Cambra Oficial de l'Autònom, Cambra Mercantil, Indústries Químiques, Econòmiques d'Amics del País, Cambra de Comerç, Institut Agrícola Català de Sant Isidre i Unió General, per tal de preguntar-li si els actes que se celebraran el «Dia de Lerroux» tindran caràcter polític i el senyor Pic els contestà negativament, li manifestant que organitzaven un banquet oficial a honor del president del Consell i ministre que l'acompanyin, que tindrà loc el dia 9 de setembre a les nou de la nit al Saló de Contractacions de la Casa Llotja de Mar.

El senyor Pic ja no canvià de tema: seguí parlant del viatge del caudillo a Barcelona. Digué que després de la reunió del Consell de ministres que ha de tenir loc avui els facilitarà el programa oficial de l'estada del senyor Lerroux a Barcelona.

«Però — objectà un periodista — el programa oficial ja s'ha fet públic.

«No hi fa res, el programa tal vegada serà ampliat... per a donar més caràcter oficial a la visita.

«Es vertitat — digué un periodista — hom diu que fins se celebrà un Consell de ministres.

«Què sap... Qui sap... respongué el senyor Pic. Ja els he dit que no els podré concretar res fins després de la celebració del Consell de ministres.

«Seria bonic... insistí el reporter, — anara ho seria més si arribessin el traspass de les Obres Públiques.

«Això afirmà el senyor Pic, serà un fet abans que vingui el senyor Lerroux.

«Quan es reunirà el Consell de la Generalitat?

«Dijous, respongué. Serà un xic llarg perquè hi ha molts afers a tractar. Especialment el Carnet electoral. Possiblement s'aprovarà la seva impressió i fer-lo extensiu a les poblacions més importants de Catalunya.

Després d'això repartí als periodistes la Circular de repressió de la mendicitat que havia fet referència i s'acomiadà.

UN ACCIDENT

Un taxi topa amb una camioneta de l'Ajuntament i resulten tres ferits

Al carrer de Rocafort, davant el número 27, la camioneta d'arbitres de l'Ajuntament topà amb l'autotaxi 50.097, de la qual resultaren amaferrides tres empleats de l'Ajuntament que anaven a l'esmentada camioneta.

Els ferits són: Josep Escudero i Gómez, Manuel Pascual i Garcia i Rafael Malla i Garcia. Aquest darrer porta en el cotxe una pistola automática.

El taxi que originà la topada es féu escapolir.

Els ferits, després d'ésser auxiliats, foren traslladats a llurs domicilis.

Al present s'estan fent esbrinaments per a saber la causa de la topada, ja que l'esmentada camioneta era portadora d'una quantitat en metàl·lic.

L'ORDRE PUBLIC

ENTERRAMENT D'UN AGENT DE VIGILANCIA

Ahir, al carrer de la tarda, tingué loc l'enterrament del cadàver de l'agent de vigilància senyor Ortiz de Zárate, afecte a la Brigada de Ferrocarrils.

Presidí el loc el cap interí de policia senyor Martín Bagues, assistint a l'acte els agents frances de servei.

LA LLUITA CONTRA ELS ESTUPEFACIENTS

Els agents de policia encarregats de la persecució de drogues heroiques detingueren Félix Elorriaga Eruiguren, damunt del qual fou trobat un flascó ple d'acid boric i una altra una etiqueta que deia «Cocaína».

El detingut declarà que li havia estat venut l'esmentat flascó assegurant-li que contenia cocaína, per 150 pessetes.

DE LA TROBALLA D'UN CADAVER A LA MUNTANYA DE MONTJUIC

Ha estat alliberat el cambrer detingut

Els agents de policia de la Brigada criminal, junt amb el seu cap, estigueren ahir a la muntanya de Montjuic i donaren una batuda, especialment pels voltants del loc on fou trobat mort l'individu que encara no ha estat identificat.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure allí i quedar colgat de fruita.

Es feren altres proves de com es pot pensar d'un arbre i amacaur al loc on fou trobat. Sembla que s'arribà a concretar que no era possible penjar-se de l'arbre més pròxim, anar a caure

ELS ESPORTS.

FUTBOL

Dolz ha signat novament pel Llevant

València, 27.—El jugador llevantí Dolz ha signat per fi pel Llevant, depenent així la seva actitud rebel. El Club del Grano n'ha donat tot seguit compta a la Federació amb el fi de poder-lo alinear el pròxim diumenge.

A MEXIC

L'Athlètic de Bilbao fou vençut per 4 gols a 1 pel campió mexicà

Mèxic, 25.—L'Athlètic de Bilbao ha jugat contra el Necaxa, campió de Mèxic, resultant batut l'equip espanyol per quatre gols a un. En conjunt l'actuació de l'equip espanyol fou bastant deficient, molt al contrari de la portada a terme dels atletes, que es feren amb creix, mereixedors al triomf aconseguït. Acabà el primer temps amb el resultat de dos gols a un favorable als mexicans, i el punt espanyol fou marcat en una jugada desgraciada d'un defensa local. A la segona part dominaren els mexicans, i marcareu dos nous gols, un d'aquests de penaltí.

En el seu darrer encontre, el combinat Athlètic de Madrid-Espanyol perdé amb el Palestra Itàlia per 2 gols a 0

Sao Paulo, 26.—El combinat Athlètic de Madrid-Espanyol ha jugat el seu últim partit. Fou oposat a l'equip brasiler Palestra Itàlia. L'encontre fou de domini brasiler. Pacheco hagué de multiplicar-se per tal d'evitar que el tanejador assolís una xifra netament desfavorable al seu equip. Després del descans reaccionà el combinat espanyol, però la seva davantera demostrà en tot moment poc eficàcia. En una sortida arriscada, Pacheco sofri una topada amb el davant centre brasiler, i hagué d'abandonar el terreny de joc. El resultat final de l'encontre fou de dos tants a zero favorable a l'equip local. El combinat espanyol embarcà ahir a Santos a bord del «Cabo Santo Tomé», de retorn a Espanya, on arribarà el dia 10 de setembre pròxim.

BASQUETBOI

Unió Manresana - F. C. Barcelona el dia 29 a Manresa

L'expectació i l'entusiasme desvetllats per l'anunci de la magnífica vetllada de basquetbol que es celebrarà a Manresa demà, dijous, dia 29, és enorme. Son ben patents els esforços que els basquetbolistes manresans estan fent amb el fi que aquest esport arrel definitivament a la magnífica ciutat del Bages. Aquesta és la segona vetllada que organitza aquest estiu, el migraó exit que obtingué la primera no els descoratja pas i ara amb motiu de la Festa Major ens donen una altra prova de les seves dotis empresarials. A la primera vetllada recabaren el concurs del Laletà, sots-campió de Catalunya de la primera categoria, i ara han obtingut el desplaçament del primer equip de basquetbol del F. C. Barcelona, que fan brillant actuació portat a la final del campionat, i que culminà en els dos darrers partits que disputà. Perdé el darrer partit amb el Patrie, actual campió de Catalunya, per quatre punts (27 a 23) i el partit de desempat per al segon lloc amb el Laletà per 20 a 18. Dels catòrics partits del campionat en guanyà nou, n'emportà dos (amb l'Iluro) i en perdé tres (Intendencia, Laletà i Patrie), i acabà amb 400 punts a favor i 343 en contra. Per la seva part, la Unió Manresana pot oposar a aquest resultat, l'obtingut pel seu equip, que de deu partits en guanyà nou i en perdé un (amb el C. C. Hospitalet), i acabà amb 279 punts a favor i 173 en contra. Es classifica primer del seu grup i disputà el títol de campió de la segona categoria, adjudicant-se'l a la U. S. de Cornellà. Aquestes dades ens donen un avenc del que serà el partit que disputaran els dos equips i la seguretat que el públic no en sortirà defraudat. La Unió Manresana ha procurat establir contacte amb equips de categoria superior i obtenir ensenyaments que li siguin de profit per al vinent torneig de promoció a la primera categoria, el qual començarà el dia 8 de setembre. La forma actual dels seus jugadors els permet ésser optimistes, i sense que aquestes paraules vulguin ésser un pronostic. El programa de la vetllada que es celebrarà a la Plaça Monumental de Manresa, consta de dos partits, el primer a dos quarts de deu del vespre, entre l'equip femení de l'Esport Magda i un equip del Club Femení i d'Esports. El segon, a dos quarts d'onze, entre els primers equips compels de la Unió Manresana i del F. C. Barcelona, la composició dels quals serà la següent: Unió Manresana: Soler, Admetlla, Vila, García i I. Montañut. F. C. Barcelona: Carbonell, Farré, Mallart, Tomás i Hernández. Suplents: Vila i Coll.

CAMP DEL «SOL DE BAIX»

Antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona

TRAVESSERA DE LES CORTS

Avui, dimecres, nit

GRANS CURSES DE LLEBRERS

Tramvies: Línies 7 i 15 --- Autobusos: Lletra E
Servei de taxis col·lectius, des de la Plaça de Catalunya, de la Plaça d'Espanya, Bar Xicagó i Passeig de Gràcia-Salmeron

NATACIO

A MARTORELL

L'equip local s'adjudicà el Trofeu C. N. Martorell en vèncer el C. N. Sabadell per 41 punts a 27

A la piscina del Club Natació Martorell s'ha celebrat davant d'un nombre públic, un gran festival en el qual ha intervingut el C. N. Sabadell, per tal de disputar-se el trofeu «C. N. Martorell» i Campionats de Catalunya de water-polo. «Els defensors» del C. N. Martorell, en les proves, s'adjudicaren 41 punts, contra 27 del C. N. Sabadell. Es destacaren els germans Sabat, Romera i Artigas, i pel C. N. Sabadell els germans Torres. El partit de water-polo el guanyà el C. N. Sabadell per la mínima diferència d'un gol, i degut en part al «forfait» produït pel porter Riera, el qual fou suplert per Sabat II. El Martorell feu un partit excel·lent i superà en molts moments al Sabadell; es destacaren Castellà, Batlle i el davant centre Sabat II, qui durant tot el partit fou l'eix de l'equip. El C. N. Sabadell no va estar molt encertat, malgrat tot però destacaren Morral, Torres i Vilas. Els resultats tècnics foren els següents:

- 400 metres lliures**
1. Artigas (C. N. M.), 6 minuts 23 segons 4-10.
2. Altarriba (C. N. S.), 6' 28" 4-10.
3. Romera (C. N. M.), 7' 1" 6-10.
4. Sales (C. N. S.), 7' 4" 7-10.
- 100 metres dors**
1. Torres (C. N. S.), 1' 35" 8-10.
2. Sabat II (C. N. M.), 1' 37" 8-10.
3. Llonc (C. N. S.), 1' 54" 4-10.
4. Navarro (C. N. M.), 2' 1" 4-10.
- 200 metres braça**
1. Sabat II (C. N. M.), 3' 7" 4-10.
2. Torres II (C. N. S.), 3' 13" 6-10.
3. Romera I (C. N. M.), 3' 22" 4-10.
4. Puig (C. N. M.), 3' 41" 4-10.
- Altarriba (C. N. S.), 3' 43" 1-10.**
- 100 metres lliures**
1. Sabat I (C. N. M.), 1' 8" 1-10.
2. Climent (C. N. S.), 1' 16" 8-10.
3. Romera I (C. N. M.), 1' 22" 4-10.
4. Pira (C. N. S.), 1' 29" 1-10.
- Rellevaments 3 x 100 estils**
1. Equip del (C. N. M.), Sabat I, Sabat II i Artigas, 4' 19".
2. Equip del (C. N. S.), Torres I, Torres II i Climent, 4' 31".
- Rellevaments 5 x 50 lliure**
1. Equip del (C. N. S.), Romera I, Forns, Artigas, Sabat II i I, 2' 46" 8-10.
2. Equip del (C. N. S.), Pira, Climo, Vilas, Climent i Serrano, 2' 48" 8-10.

Partit de water-polo
Equip del (C. N. S.), Montlló, Altarriba, Sales, Vilas, Climent, Serrano i Morral, 5 gols.
Equip del (C. N. M.), Sabat II, Castellà, Ros, Batlle, Salaet, Sabat I i Romera II, 4 gols.
Arbitratge del col·legiat senyor Serinà amb molt d'encert.

Després d'aquest partit de water-polo, el C. N. Sabadell i C. N. Martorell, queden campió i sub-campió comarcal, respectivament.

CURSES DE LLEBRERS

La reunió de dimarts al Canòdrom Club de Barcelona

Resultats de les curses celebrades el passat dimarts a la nit, al Canòdrom del final de la Diagonal:

1.ª Cursa: Barbaceny, 21'25; Ligteneing, Corsario, Pancho II, Coloma i Llista.

2.ª Cursa: Caligula 20'72; Alba, Pairie, Eourne, Laburnum Belle, Trotski, Lindturm.

3.ª Cursa: Minima 20'49; Bóldo, Fernphust, Lazy Lad, Sewardstone Betty i Dimurage Fox.

4.ª Cursa: Citro, 20'58; Rayo Auro Landia, Witty, Prince i Chingford Katty.

5.ª Cursa: Simcoe, 20'50; Fenicio Quillo, Matt Mac Can, Mark Time i Haf the Battle.

6.ª Cursa: Perfection, 20'29; Linda Moate off Iris, Caribe i Pinzon.

7.ª Cursa: Pubilla 19'59; Cant-be, Savage Sally, Chingford Lady, Pulgarito i Trebol.

8.ª Cursa: Speedy, 19'63; Glemsford Joe, Simonte, Pancho, Mainstay i Burning Busch.

9.ª Cursa: Leningay 19'08; Aladino Sewardstone Molly, Centauro, Morilla i Clarion.

10.ª Cursa: Tito, 20'05; Katty II, Chalo, Kiki i Torero.

Resultat de les curses de dilluns a la nit al Canòdrom Parc

1.ª Cursa, cinquena categoria, 300 metres. Guanyador: Charra, 22 segons. Collocat, Diana II.

2.ª Cursa, cinquena cat. 300 mts. Guanyador: Negus, 22 1-5 s. Collocat, Agulla.

3.ª Cursa, cinquena cat. 500 mts. Guanyador: Andurina, 38 3-5 s. Collocat, Osolina.

4.ª Cursa cinquena cat. 500 mts. Guanyador: Lohengrin, 38 s. Collocat, Niño Fera.

5.ª Cursa, cinquena cat. 500 mts. Guanyador: Artiller, 36 3-5. Collocat, Rumba.

6.ª Cursa, quarta cat. 500 metres. Guanyador: Neron, 34 3-5. Collocat, Pinyol.

7.ª Cursa, tercera cat. 500 metres. Guanyador: Soda Lad, 34 3-5. Collocat, Denny Bill.

8.ª Cursa, quarta cat. 500 metres. Guanyador: Tània, 36 1-5. Collocat, Corzo.

KAIKAK

Diumenge vinent tindrà lloc davant l'Esclullera la primera cursa d'aquest nou esport

Organitzat pel Kaikak Club de Catalunya, tindrà lloc el proper diumenge la primera cursa del nou esport que fa poc temps que es practica i que adquireix molta popularitat ensem amb molts adeptes. La cursa es correrà davant l'Esclullera en una distància de 2.000 metres entre anar i tornar. Assegura l'exti de la cursa una nombrosa inscripció dels millors especialistes de casa nostra. Destaca la inscripció de J. Ferran, campió de Catalunya en els passats festivals celebrats a Sitges. J. Ramia, Lloréns, Gomis, Guimerà i germans Guasch, tots ells en forma magnífica es preparen també per a sortir triomfadors del premi Barcelona. La sortida serà donada a dos quarts d'onze del matí al començament dels vivers davant el plaçament de la companyia d'aviació «Ala Victoria». S'admeten inscripcions al local del Kaikak Club de Catalunya, Moll de Llevant, i al Celler Català, Corribà, 23 fins demà, dijous, dia 29, a les onze de la nit. Esperem veure reunits a l'Esclullera diumenge vinent un gran nombre d'aficionats per tal d'encoratjar als participants i donar una prova més de l'increment que en poc temps ha pres l'esmentat esport.

J. B.

L'entrenador Granados, amb els nedadors Piernavieja, Pérez Quesada, Valdes i Ruiz Vilas, els quals bateren el rècord d'Espanya de rellevaments 4x200 en els darrers Campionats de Catalunya.

(Express Foto)

CALCATS

DARRERS MODEL'S DE TEMPORADA

Grans existències
Preus avantatjosos

Sempre al

Hotel de Vendes

Pelai, 8

LA JUSTICIA

LES LÍNIES DE TRAMVIES QUE REVERTEIXEN A L'AJUNTAMENT TORREN A LA COMPANYIA

Davant el notari senyor Gabriel Farré s'ha signat per l'alcaldge i el senyor Enric Veiga, director de la Companyia General de Tramvies, l'escriptura de ratió de l'acta de lliurament de la línia de Santas, que la Companyia s'ha revertit a l'Ajuntament en 24 de maig darrer.

La pena imposada fou de dos mesos i un dia d'arrest, i una vegada l'hagi acomplerta serà expulsat novament.

NOTICIARI
Acusats de publicacions clandestines alliberats. — El jutjat núm. 12 al qual correspon el sumari per inhibició de l'autoritat militar, contra Felicià Antoni Abadías, Joaquim Aroca, Solà, Salvador Sansam Oriach i Maria Cerdan Julià, que juntament amb Francesc Robles Paco, que es troba a València detingut, acusats de publicar uns pamflets de caràcter separatista, els prengué declaració ahir a la Presó Model.

Després de les declaracions dels acusats, que es troben a Barcelona el jutge disposa que fossin posats en llibertat, aduoc el que està detingut a València.

Llegiu LA HUMANITAT
El conseller - regidor president de la Comissió de Governació, senyor Jaume de Bofarull, s'ha entrevistat amb el conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya Dr. Huguet, per tal de canviar impressions sobre l'adopció de totes aquelles mesures que tinguin relació amb l'higiene de Barcelona. El doctor Huguet coincidí amb el conseller - regidor senyor Jaume de Bofarull en la conveniència que tota acció a favor de la salut ciutadana sigui empresa sota un absolut acord entre la Generalitat i la Corporació Municipal, paleant el seu propòsit de no immiscuir-se en aquelles funcions que són privatives de l'Ajuntament. Inspirats per aquest bon desig de col·laborar en l'ordre a emprendre a favor de la salut de Barcelona, els senyors Jaume de Bofarull i Huguet canviaren impressions sobre la tasca a realitzar i en l'acció comuna a emprendre.

EL SENYOR CAMPS I EL SENYOR COLL I RODÉS
HAN ANAT A APERMORAR DE NETEJEA CIUTATS
Ha tornat de Francfort el conseller senyor Camps que amb el con-

la humanitat

DE L'EXCURSIÓ DE L'EQUIP SOVIETIC

Els ha estat denegat el permís per a actuar a Espanya

Madrid, 27.—La F. C. D. O., d'Espanya comunica que per motius d'ordre governatiu ha estat denegada l'autorització per a l'entrada a Espanya de l'equip soviètic que es troba actualment a París.

Aquest equip havia de disputar sis encontres a Espanya i a les ciutats següents: Madrid, Vigo, Bilbao, Sevilla, Alacant i Barcelona, els cinc primers contra seleccions de jugadors professionals i a benefici de la Mutual de jugadors de les respectives regions, per la qual cosa es portaven a cap les gestions necessàries prop dels organismes interessats, i el darrer contra una selecció nacional obrera a l'Estadi de Montjuic.

L'equip soviètic va batre la selecció d'Holanda el dia 15 d'agost passat a París per 2 a 0 i el diumenge dia 18, la selecció obrera francesa en la mateixa ciutat pel formidable score de 17 a 1, i el diumenge passat, dia 25 a Limoges, una selecció del centre de França per 18 a 0.

TENIS

EL CAMPIONAT D'AMERICA

En parelles mixtes, Maier i Fabian venceren Stammers i Menzel

Nova York, 27.—S'ha celebrat la final de parelles mixtes de tenis, per al Campionat d'America. L'espanyol Enric Maier i la nord-americana senyoreta Fabian, han vençut l'anglesa senyoreta Stammers i al txec senyor Menzel per 3-6, 6-3 i 4-6.

J. B.

LES COMARQUES.

GIRONA

NOTÍCIES DIVERSES

Girona, 27.—La guàrdia civil d'Hostalet ha detingut Jaume Terradellas i Gallart, Ferran Sorolla i Dalia, els quals penetraren a la casa de camp, propietat d'Enric Casas, terme municipal de Massanes, i robaren una bicicleta i altres objectes. Han estat tancats a la presó i posats a disposició del jutjat corresponent.

Joan Poater i Blanquer, de 14 anys, veí de Sant Daniel, i Francesc Canals i Bertran, de 13 anys, també de Sant Daniel, muntats en la seva bicicleta, atropellaren, al carrer de la Barca d'Aquesta ciutat, a Rosend Despuig i Puso, de 44 anys, veí de Sarrià de Ter. L'assumpte ha passat al Tribunal Tuleria de Menors.

Aquest matí, davant el Tribunal d'Urgència, s'ha vist causa contra Joan Cufí, veí de Banyoles, per tinença il·lícita d'armes, amb motiu dels fets del 6 d'octubre.

Segons les nostres notícies, ha estat condemnat a quatre mesos i un dia de presó.

La jove parella de Port-Bou, Narcís Planes i Mies i Laura Jonama de Planes, en anar a emprendre els seus viatges de noces cap a la capital d'Espanya s'han aturat a la nostra ciutat per tal de visitar els presos polítics, detinguts a la presó. Enhorabona als nous emmaridats.

Ha estat assistida al Dispensari municipal, Pepeta Ramos, de 66 anys, veïna de Girona, domiciliada al carrer de l'edre, la qual presentava diverses ferides al braç esquerre i magullament general, considerades de pronòstic reservat, produïdes en ésser atropellada per l'auto de turisme B. 28.356. El fet ocorregué a Pedret.

Havent estat retirat pels seus signants l'escrit sol·licitant la celebració d'una assemblea general extraordinària per tal de tractar del traspass dels jugadors gironins Balmayya i Iborra al Barcelona, la Junta directiva del Girona F. C. ha acordat deixar sense efecte la convocatòria d'aquesta assemblea que havia de celebrar-se avui.

A S'Agaró, a l'hostal «Muntanya» entraren lladres i robaren objectes pertanyents a una família francesa per valor de dues mil pessetes. Hom ignora qui hagi pogut ésser els autors del robatori.

La policia urbana ha detingut per estar inclòs en el reglament de la vaguària i mendicitat, Ignasi Valdespina i Casas, de 68 anys, vidu, natural de Barcelona, el qual ha estat posat a disposició del comissari de vigilància i investigació d'aquesta ciutat.

BANYOLES

EUFORIA CEDISTA: I PRESOS ALLIBERATS: I ALTRES

Continuen tancades totes les dependències de l'Ateneu Republicà d'Esquerra i amb elles el cafè, ocasionant amb això una gran penúria al cafeter i també a la societat.

«Si d'això en diu justícia tota l'eufòria cedista i lliguera, que vagin continuant, així aniran tots al cel de dret!» Obres de misericòrdia! Què hi farem!

Precedents de la presó de Girona han arribat tots els presos de la nostra ciutat, detinguts arran dels fets.

Avui, dia 27 de l'actual, davant el Tribunal d'Urgència se celebrà la causa instruída per tinença il·lícita d'armes, pels fets del 6 d'octubre, contra Joaquim Cufí i Barceló, també de la nostra ciutat, el qual es troba detingut a la presó de Girona governativament.

Igual que els que han estat alliberats desitjarem la mateixa sort per l'amic Cufí.

Temps enrera vàrem publicar fent-hi una opinió d'un article del senyor Segarra, publicat a «La Veu del Poble» referent al nostre hospital.

Ni la seva demanda ni la nostra ha estat escollida i amb pena veiem com els nostres es van enfonsant amb perill dels pocs malalts que gosen anar a l'esmentat establiment benèfic.

Foldriem que les autoritats comprenguessin la nostra demanda i una vegada més demanem un millorment d'aquest lloc que per nosaltres i ells potser un altre dia serà lloc d'acolliment.

Com cada festa, també trobem a manar entre els governants el ball de l'Ateneu Republicà d'Esquerra, tan ple sempre del nostre jovent.

BADALONA

NOVES TROBANCES AL CLOS DE LA TORRE P: ALTRES NOTÍCIES

En les excavacions que dirigeix pels senyors J. de C. Serra Ràfols, i J. Pont es vénen efectuant al Clos de la Torre, novament ha estat feta una altra troballa important; aquesta vegada la troballa consisteix en un dels portals d'entrada al recinte mural de l'edifici de la torre, i indret per on segurament passava la «Via Hercúlea» Aquest portal que era protegit per una potient torre, conservava encara al seu lloc, en el moment d'ésser descobert, els piers que sostenien la estructura, així com també vestigis d'algunes que ha estat possible aclarir que les esmentades portes tenien vint centímetres d'espessor i que eren forades amb planxes de ferro.

Donat l'alt interès arqueològic de tot això i la impossibilitat o poca voluntat de conservar-ho a la nostra ciutat, actualment hom estudia la manera de traslladar íntegrament aquest portal al Museu d'Arqueologia de Barcelona.

Per la nostra part cridem l'atenció de tots els amants de les coses de casa nostra i dir-los que és vergonyós que els vestigis de la que fou Bèlulo soterrats i posats a la llum per aquesta benemèrita «Agrupació Excursionista», no puguin quedar-se a la nostra ciutat.

Per patriotisme i per ciutadania no hauria de mancar-los l'ajut de tots els badalonins perquè totes aquests troballes poguessin nodrir el Museu de Badalona.

«El divendres passat va tenir lloc a l'estatge social del «Club d'Estudis» la clausura de la primera Exposició d'Art amb una conferència que ens donà el senyor Enric Roig, el qual va parlar sobre «El goig de la pintura».

El nombre i escollit auditori el va premiar amb grans aplaudiments. A continuació foren lliurats els premis als guanyadors de les proves que el Club va organitzar per les passades festes.

REUS

LA MENDICITAT I ALTRES NOVES

Un problema tan humanitari com és el dels pobres i captales, sempre ha estat tractat amb humorisme i amb xirinola pels diaris «pietosos», avui governamentals, que surten a la nostra ciutat. Aquesta premsa que d'un pobre transmet n'omomena un turista i coses per l'estil, tots els dies en donar compte dels pobres i desvalguts que han desfilat pel Quarter Municipal, conveteix els estralls de la misèria en una comicitat per cert bastant grollera i absurda.

Reus-aci el programa sentimentalista de la gent de dreta, que solament sap flairar on hi ha fam i misèria per a portar-hi una peça de roba o un litre de macre durat el període electoral. Després la fam i el dolor el tracten amb humorisme.

Per aquests mateixos diaris ens assabentem que d'ència que les forces d'ordre públic i altres empleats del Municipi tenen cura de perseguir els pobres, el nombre d'aquests ve disminuint considerablement a la nostra ciutat.

Troben perfectament bé que es persegueixi rigorosament la mendicitat, però no esmen d'acord que no es doni assistència a aquells que no en tenen. No donar assistència als que anteriorment han estat perseguits, és sempre inhumà.

I en arribar a aquest punt, es presenta un dilema. Les autoritats d'una ciutat no s'han preocupat del problema que a la nit presenta el cas dels pobres transients, i li donen bel·ligrància amb l'imperi de la rigorositat.

Les autoritats populars, aquesta qüestió l'entocaren amb el projecte d'un alberg nocturn per a pobres transients. Comprentem que les desferres de la societat no han d'ésser abandonades, cal tractar-los també humanament.

Aquest problema és important i té molta ramificació, bon punt al·lú poder altra vegada les esquerres caldrà enfocar-lo novament.

Ha estat posat a disposició del Jutjat un empleat infidel que disabte furtà 100 pessetes del seu patró.

Els titulars del Teatre Romea de Barcelona avui, dimecres, reestrenaran al Teatre Fortuny la comèdia «Morena Clara».

La mateixa companyia, dijous, posarà en escena l'obra «Sol de totor».

Per agents de l'autoritat governativa es procedí a realitzar diversos escorcolls en domicilis particulars.

El partit de futbol Reus Deportiu-P. C. Vilanova acabà amb una victòria dels reusencs per 5 gols a 1. Plagué força l'actuació del Reus amb els nous elements que acaben de signar fitxa per la present temporada.

Aparagueren al mercat els primers rovellers de la temporada, que procedien de comarques llunyanes. Es cotitzaren a tres pessetes lliura.

Desenvolupar la comissió de desamortització de la comissió d'afirmació mutualista patrocinat per la Comissió organitzadora pro-Federació i Foment del Mutualisme Català de Barcelona i Agrupació de Societats de Societats de Reus.

Hi assistiren inscrits a les germanades existents a les comarques de Tarragona així com simpatitzants amb la campanya revisionista de les lleis de bases de Cooperació i Mutualitats per tal de corregir la suspensió i modificació d'aquestes lleis.

El proper dissabte el C. N. Reus Floms es desplaçarà a Sabadell per tal de jugar el primer partit de la semi-final del Campionat de Catalunya.

BORGES DEL CAMP

NOTES LOCALS
Han aparegut diversos fulls, els quals es tracta de la creu de Sant Bartomeu. Sobre això no hem de dir res, ni ens deixarem; però si que volem dir al senyor Dasca, autor de l'article a «El Matí», en el qual diu que durant la dictadura d'esquerra va desaparèixer la creu, que en aquest poble, com el ja sap, no n'hi hagué mai de dictadura esquerrana, un cop més ens diu que ho ha dir, ja que gràcies a l'Esquerra, i amb particular al senyor Gasol, està empleat a la Generalitat des del 14 d'abril del 1931. El que hauria de donar vergonya al senyor Dasca és que quan veure que anaven malament les coses va sacrificar el seu «separatisme» i va canviar d'opinió per defensar el civader i per fer-se ben veure dels que ara manen. No fa altra cosa que desprestigiar la dignitat dels homes que estan presos i que com a conseqüència el ja que estem segurs que el senyor Dasca no l'ha coneguda mai.

Creiem, senyor Dasca, que era molt cínic, però no tant.

Dequidament informats, podem desmentir el que han publicat els diaris «El Correo Català» i «El Vanguardia» sobre la Festa Major del nostre poble, que aquest any serà el dia 8 de setembre, no essent així, ja que la Festa Major oficial és el dia 24 de setembre, igual que els anys 1933 i 1934. El que passa és que els

TEATRE I CINEMA

AL ROMEO
«ADIOS MUCHACHOS», D'ENRIC SUAREZ DE DEZA

En l'obra estrenada dilluns al Romeo, Enric Suárez de Deza desenrotlla un tema que podria resultar perillós — per caure en sentimentalismes fàcils o trascendentalismes excessius — amb una gran elegància i una gran simplicitat. No hi manca una petita rellicada vers la moralització forçada, sobretot en el que es refereix al tercer acte, però l'autor sap sortir-se de les situacions aliant l'ambició amb recursos innegables. No hi manca la gràcia ni la noblesa d'expressió. El diàleg és viu i mogut i en alguns moments el llenguatge sap respondre dignament a totes les necessitats del dramatisme de l'acció.

El tema és innegablement suggestiu. És el cas d'una dona maridada amb no massa clares intencions i d'un passat turbulent, que cada vegada resta més indefensa davant de la fe i la incertesa de la fillosa. La fe i el llarg de l'obra hi ha la lluita, la contraposició dels dos caràcters, recolzada per la intervenció esporàdica del pare. Al final, és la sensillesa de la filla que s'imposa, per un corrent de simpatia, a tots els recels i totes les tenebres de la vida passada de la mare.

Amb aquesta obra feia la seva presentació la companyia titular B del teatre Romeo. Fuentasanta Lorente, junt amb la jove actriu que feia de filla — no recordem el seu nom — portaven tot el pes de l'obra i se'n sortien brillantment. També va distingir-se Fernando Porredón, junt amb la resta de la companyia.

CAPITOL
DIVENDRES, ESTRENA

El brinç de la muerte
WARNER BAXTER
CONCHITA MONTENEGRO

Quando un hombre es un hombre
per GEORGE O'BRIEN
Un doble programa interessantíssim

Avís:
A partir de divendres, dia 30 d'agost, inauguració de la sessió contínua; des de les 4 de la tarda a les 12.30 nit SENSE INTERRUPTIO

La companyia Baró-Fornés-Torrents actuarà el dissabte a Gràcia

Per al proper dissabte, dia 31, a les deu de la nit, hom ha anunciat un festival al teatre de la societat obrera «l'Artesa», carrer Travassera Sant Antoni, 12 i 14 (entre Montseny i Astúries), en el qual la companyia catalana Baró-Fornés-Torrents que ha fet darrerament una magnífica tournée per arreu de Catalunya, posarà en escena la divertida comèdia de Lluís Elies, «Llivi vol viure».

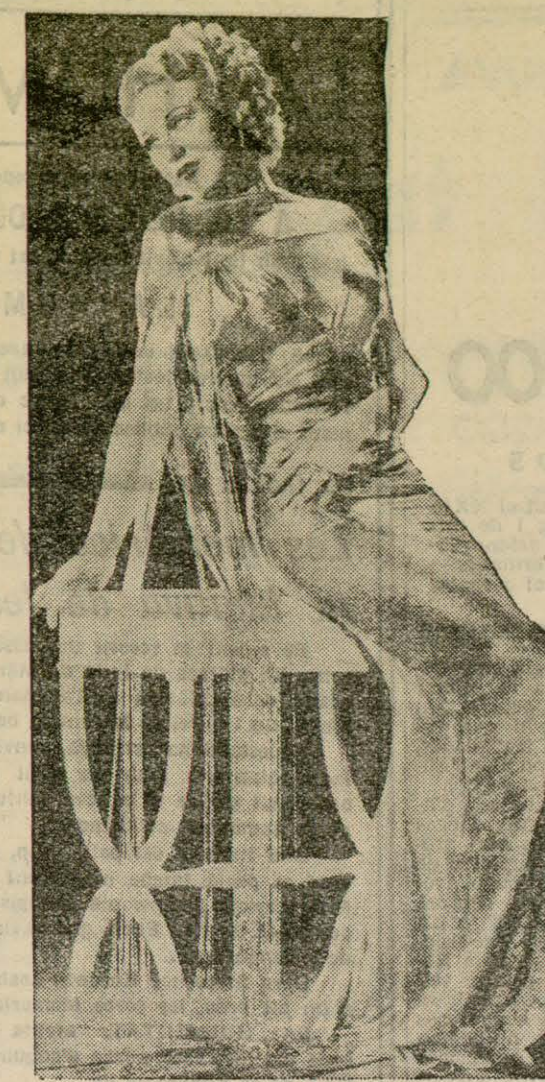
Coliseum
DUES COMEDIES PARAMOUNT
SE NECESITA UN PROTECTOR
amb WYNNE GIBSON i EDMUND LOWE, i l'espectacle meravellós **DEJAME SONAR** amb GINGER ROGERS, THELMA TODD, JACK OAKIE i JACK HALEY

TELONS CURTS
UNA PREGUNTA QUE HA SORPRES
Sembla que ha sorprès algú la pregunta que fem aquí referent a les vegades que ha estat representada «Fruita Verdada», de Milla-Raurell, durant la «tournée» que la companyia Nicolau-Martori realitza actualment per Catalunya. No n'hi ha per tant! Tractant-se d'una obra d'èxit suspesa pels senyors de l'Acadèmia de Ciències, el més lògic és suposar que a cada població catalana hi deu haver una Acadèmia de Ciències. La intenció de la nostra pregunta era simplement aquesta.

PUIG PUJADES, TREBALLA
L'ex-comissari de la Generalitat a Girona, que, com sabem els nostres lectors està empresonat amb motiu dels fets d'octubre, ha enllestit dues obres: una comèdia en tres actes i un sainet en un. Sembla que aquestes obres podrem veure-les representades la temporada vinent.

UNA NOVA COMEDIA
El nostre company Manuel Vall-

BELLESA I ELEGANCIA

GINGER ROGERS

L'HOMENATGE A APEL-LES MESTRES
(29 d'octubre pròxim)

Se'ns prega la publicació de la següent nota:
D'arreu de Catalunya es reben adhesions que representen tots els sectors polítics i estaments socials. L'adhesió a l'homenatge al venerable patriarcal, és unànime a Catalunya.
«Associació de Teatre Selecte» que, com és sabut, té cura de l'organització d'aquest tribut d'afecte i admiració al català proper Apelles Mestres, prega a les Comissions Municipals de Cultura dels Ajuntaments de Catalunya, que si els és plaent adherir-se a l'homenatge i coperar a la subscripció per a l'obra «La Barcelona del bus-trèr» i pedestal adient del gloriós vellet, i a l'àlbum dels Ajuntaments, que es serveixin trametre un document que ofegui la còpia d'acord pres i la quantitat que vulguin aportar-hi, per recader o girar.

deperes tampoc no ha perdut el temps. Acaba d'enllestir una nova comèdia en tres actes, sense títol encara, destinada a la pròxima temporada. Els que coneixen aquesta obra ens n'han donat excel·lents referències.

«QUAN ELS REIS ES TOR-NEN HOMES»

Ha començat amb èxit la «tournée» que la companyia d'Artistes Associats porta a cap per Catalunya. Dies enrera s'estrena a Sant Joan de les Abadesses «Quan els reis es tornen homes», de Lluís Elies, obra base de la «tournée». Segons ens han assegurat, l'obra fou molt ben rebuda pel públic.

LA INCOGNITA DEL VICTORIA
Encara no es sap res del que passarà al Victoria la temporada vinent. Sembla, però, que el que s'havia dit d'arrendar el local per a fer-hi cinema no passa d'ésser un rumor. El cert és que els mestres Martínez Valls i Ferrés i l'escriptor Víctor Mora no han deixat de fer gestions i que tot fa creure que en sortiran victoriosos. En aquest cas es portaria a cap una esplèndida temporada de sarsuela. I d'esser així ja tindria lloc la tipie Emília Alhaga.

CATALA AL NOVELTATS?
Se'ns assegura que, de moment, han quedat penjats els bons propòsits de l'empresari de Noveltes, senyor Portabella, el qual tenia la intenció de fer una temporada de teatre català a base de la companyia Nicolau-Martori. No cal perdre, però, les esperances. Encara podria haver-hi solució...

ALLO DEL SENYOR CANALS...
Decididament, Josep Canals no farà la temporada de teatre català que hom havia anunciat. Ell mateix ho ha desmentit, assegurant que si d'ací dos o tres mesos es troba més bé de salut podria ésser que fes el que s'ha anunciat tan repetidament. El teatre català — ha dit — és la gran il·lusió de la meua vida! Esperem, esperem...

«MARCOS REDONDO AL CINEMA»
S'assegura que Marcos Redondo, després de la «tournée» que portarà a cap pel nord d'Espanya, pensa dedicar-se a la filmació d'una pel·lícula. Encara no està decidit del tot, però sembla que no li desplaïria aquest petit espai. Serà veritat?

TEATRE AMATEUR RADIAL
I aquelles sessions de teatre amateur radiat que inicià a darrers de juliol l'emissora local Ràdio Barcelona? Creiem que fora bo de continuar-les periòdicament. Certament havien desenvolupat un gran interès entre els actors i actrius amateurs.

I ENRIC BORRAS, QUE?
De moment sembla que tota la seva ambició artística està en anar tirant al teatre Espanyol, de Madrid. ¿No li ha servit de res l'exemple dignificador de Margarida Xirgu?

postal, a «ATS» (Borrell, 111, principal, primera).
Heus ací la primera relació d'aportacions: Josep Torreguer, 2 pessetes; Vicenç Coma i Solé, 10; Quadre Escènica de la Unió Liberal de Granollers, 10; Un grup de companys, 13'75; Ajuntament d'Avinyonet del Penedès, 10; Ajuntament de Prat de Llobregat, 100; Ajuntament d'Hospitalet de Llobregat, 50; Ajuntament de Cassà de la Selva, 25; Josep Virgili, 2; Josep Bellot, 2; Ajuntament de Calders, 5; Albert Pina, 10; Lluís Pont, 3; Llorenç Tomás, 1; Ajuntament de Masies de Roda, 15; Ramon Salsador i Castells, 5; Pere Puig i Gil, 15; Segimon Rovira i Bori, 15; Joan Fernández i Castanyer, 15; Claudi Fernández i Castanyer, 15; Antoni Massoni i El Joan, 15; Lluís Elies, 15; Rafael Escurriola, 5; Enric Doménech, 5; Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, 25; Baldomer Xifré, 5; Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, 25; Ajuntament de Mediona, 10; Basil Pons i Aguilà, 5; Joan Vila i Escalà, 10; Josep Vallès i Clavé, 5; Club Barceloní, 25; Gregori Sierra i Bondia, 5; Joaquim Casanovas, 2; Josep Casanovas, 2; Josep Arévalo, 10; Club Rialto, 5; Joan Joan Torrens, 5. Suma i segueix: 502'75 pessetes.
D'ací uns dies acabarà el termini d'admissió d'aportacions, les quals hauran de trametre's a «ATS», Borrell, 111, principal, primera.

V Concurs Català de Cinema Amateur

La Secció de Cinema del C. E. de C. convoca per cinquena vegada l'any Concurs Català de Cinema Amateur.
Creu però, que aconseguir millor els propòsits que l'estimulen no podrà ésser una tasca mecànica i freda. No cal llista de premis de cooperació que poguessin limitar la llibre expressió que ha de caracteritzar tota obra amateur.

Vol per als seus Concursos anuals, films absolutament lliures i frescos, encara que siguin simplement les de l'elecció cobrada del tema pel desig de guanyar un premi determinat.
No assenyalat, per tant, ni temes ni categories. El Concurs és lliure. Per damunt de tot penseu i realitzeu els films al vostre gust.

Tindrà però, un gran plaer d'ensenyar a tots els amics del cinema les vostres produccions, i solament per això us les demana.
Espera que els films que s'acullin en el V Concurs Català de Cinema Amateur tindran almenys el valor d'una idea. Altrament, per a no expressar res, no val la pena que hom filmi.

Acusa i destaca en aquest Concurs les orientacions iniciades en els anteriors.
Valoració dels films per ells mateixos i no per motius de temes, categories, nombre, ni passos.

Les distincions oficials que donen als films una determinada categoria són solament les medalles de vell i d'argent de la Secció de Cinema, i el nombre d'aquestes solament el limita a la quantitat de films que en siguin mereixedors, prescindint de temes i de passos. S'exceptua el Premi Extraordinari al millor film del Concurs que és únic.

Aspira a la qualitat, no a la quantitat. La sola quantitat de films no és ni l'èxit ni el fracàs de cap Concurs.

Diu clarament, tot i que sempre el Concurs Català de Cinema Amateur ha estat el de més nombrosa concurrència, que res no li faria que sols hi participés un sol film si aquest fos digne.

Tindrà en canvi, un desengany en no descobrir entre un gran nombre de films ni idees ni intencions. Fixa el termini d'admissió de films per al V Concurs Català de Cinema Amateur per tot el dia 16 de febrer del 1936. Una de les majors utilitats dels concursos són la fixació d'un dia per a tenir enllestits els films. Sense un termini potser molts films encara no s'haurien acabat.

Proclama aquest punt com a possiblement únic pràctic que justifica una convocatòria.

Recomana però, als cineastes, que tinguin la data ben present en llur

la humanitat

La Cultura

NOTICIARI
Escola del Treball. — A l'Escola del Treball queda oberta, des d'avui fins el 10 de setembre vinent, la inscripció, en segona convocatòria, per a l'ingrés a les Classes diürnes (Perfeccionament i Preaprenentatge), les quals són per a preparar i orientar els nois de 12 a 14 anys que vulguin treballar en algun dels oficis que constitueixen els ensenyaments nocturns de l'Escola.
Per a informació i inscripció cal adreçar-se a l'Oficina de la Secció de Preaprenentatge de l'Escola del Treball (Urgell, 187), de 10 a 12 o de 4 a 6, tots els dies feiners.

LES SARDANES

A GRACIA
La Penya Tres organitza per a avui, dimecres, a les deu de la vetlla, una gran audició de sardanes al Passeig de la República (Entre l'Avinguda de la Mutualitat i Travassera), a càrrec de la Cobla Montseny.

Preguem als nostres lectors, que, en fer llurs compres, donin preferència als establiments anunciats en aquestes planes

calendari particular i que no es refillin que els hi recordem en notes a la premsa.
Veu amb molt de gust l'especialització dels concursos que es celebren a Catalunya — per a principiants, interclubs, etc. — i per això dona al Concurs Català de Cinema Amateur el seu aspecte únic general i lliure. Obre el V Concurs a tots aquells cineastes d'esperit inquiet, socis o no, nacionals o estrangers, que desitgin una llibertat absoluta per a les seves concepcions i realitzacions.
Té la convenció que el V Concurs Català de Cinema Amateur tindrà l'adhesió de tots els cineastes lliures.

Auto-Escola

No deixeu de visitar-la. Garantim que guanyareu temps i diners per ésser la més ràpida i barata de totes.

UNIC PREU TOT COMPRES

90 Ptes.

CONDUCCIO, MECANICA, REGLAMENT, DOCUMENTS, Certificats de PENALS i FOMENT AMB TITOL ASSEGURAT TITOLS DE 1ª CLASSE

Canvis de 2ª a 1ª classe. Classes soltes, a 2 ptes.

«EL AS» - Corts, 412

VENDA I CLINICA

ENCENEDORS

CASA SUBIRO

Hospital, 42-T. 13651

Camiseria - Corbateria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
VESTITS BANY :: BARNUSSOS CAMISES PLATJA :: Camisa RA-GLAN (Patentada) :: Mitges FERRO de garantia
PREUS BARATISSIMS

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES
Carrer Nou de la Rambla, 18 - PELL - SANG - VENERI - PROSTATA - MATRIU - IMPOTENCIA - DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta - Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

Vbarra y C. S. en C.
Linies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID SETMANAL ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides cada DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Músel, Santander i Bilbao. Alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes. Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes.
SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Músel, Santander, Bilbao i Passajes. En les línies ràpides i corrent s'admeten càrregues per a Tànger, Lorient i Casablanca amb transbordament a Màlaga i també per a l'illa Cristina i Ayamonte amb transbordament a Huelva.
SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sete i Marsella.
Servei quinzenal cap a GENOVA.
La càrrega es rep al Tínglad de la Companyia Moli del Rebalt. Telèfon 13655.

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA
per moto-transatlàntics correns espanyols. Sortides fixes cada 21 dies.
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO i BUENOS AIRES sortirà el dia 3 de setembre del 1935, la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»
que admetrà passatgers i mercaderies. La càrrega es rep a la vetlla del dia de sortida al títolad núm. 1 del Moli de Balera, Telèfon 13274.
CONSIGNATARIS:
FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.
VIA LAETANA, 7. TELEFON 22057

RESTAURANT HORTA VALENCIANA
TORRE SAN SEBASTIAN. (Telèfon 14342)
Menjadors instal·lats en tipiques barraques valencianes — Especialitat en la paella, llagosta barceloneta i pollastre a l'est, estil Horta

MERCAT D'OCCASIONS
COMPRA/VENDA/CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO
CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

VIATGES A MALLORCA

3 dies amb excursions (quilòmetres 209), pessetes 71'80, més 28'20 (passatge d'anada i tornada).
Total: 100 pessetes
Primer, O. Bellver; segon, Soler; tercer, O. Drac (amb entrada)
3 dies amb 3 excursions (quilòmetres 351), pessetes 80, més 28'20 (passatge d'anada i tornada).
Total: 108'20 pessetes
Primer, Soler; segon, O. Drac (amb entrada); tercer, Inca-Pollensa i Formentor

4 dies, pessetes 95. 5 dies, pessetes 107'50 (3 excursions) sense passatges

Condició TOT PAGAT, hotels primera, autos o autocars, beneficència, impostos, propines, etc., etc. SORTIDA DIÀRIA des d'una persona. Agents especialment autoritzats per la COMPANYIA TRANSMEDITERRANEA per a la venda i reserva anticipada de passatges. Descomptes especials a Entitats Culturals, Esportives i Obreres. Solament tracteu directament amb l'UNICA

AGENCIA DELS HOTELS DE MALLORCA
(Representació, sense intermediaris, dels millors Hotels)

Rambla del Centre, 35 : Tel. 15457 : Barcelona
Resten lliures algunes Delegacions per a pobles de Catalunya

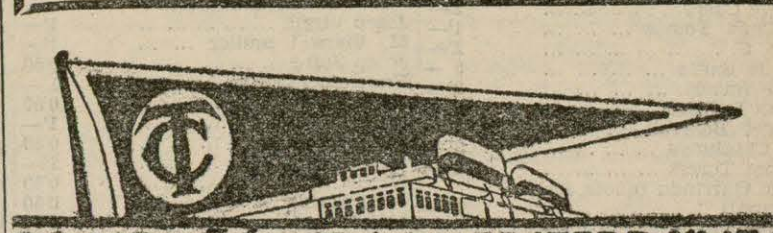
APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PELICULES - PATHE - BABY - MAQUINES
FONOGRAFES DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Ramblers) Tel. 14237 BARCELONA

COMPANIA TRANSMEDITERRANEA

MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laetana, 7
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevegues diumenges) de Barcelona, Palma, a les 21 hores per les motonaus

«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESpanya. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIES DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cádiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife i Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vaixells

«CIUDAD DE CADIZ» «LEGAZPI»
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA
VILLA ALHUCEMAS - CEUTA i VICEVERSA
Sortides de Barcelona, cada diumenge, a les 8 hores, d'Alacant els dijous; d'Oran els dimarts; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles: 1 pesseta; per cada ratlla de més, 0'30; els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

OFERTES I DEMANDES

JOVENET amb immobilitables referències s'ofereix per a botiga o escriptori. Escriure a La Humanitat. Núm. 321.

SENYORETA mecanògrafa, escriptora, corresponsal, català, castellà i francès, destitució col·locació. Dirigir-se a La Humanitat. Núm. 318.

CATALA. Correcció d'originals, proves d'impressió. Estil i ortografia. Preus módics Tel. 80990.

PER CORRESPONDENCIA en francès dues hores al dia, en contracte. Escriure a La Humanitat. Núm. 312.

MATRIMONI jove, català, marit agent d'autoritat, destitució porteria. Escriure a La Humanitat. Núm. 333.

VENDES
MOBLES ocasió, mobles preus inverses. No comprar sense visitar abans aquesta casa. Mun-taner, 18.

BILLARS, econòmics per a cafè i torres. Vda. de M. Sánchez, Barbà, núm. 12.

ULL! Vestits usats i nous, venç més econòmic que qualsevol, sols en aquest pla. Sant Pau, 29, pral. 2na.

PERRUQUERS. Sillons americans, preus econòmics. Villadomat, 9.

LLEGUMS CUITS. Falta dependent. Sant Fructuós, 21.

DISPESES
FAMILIA CATALANA, destitució 1 o 2 hores d. o. f. estar. Angels, 6, 2n. 1a.

HOME a tot estar o sols dormir es destitució. Ciutat Reial, 29, pral. 1a.

MUDANCES: Conducció d'automòbils, des de 8 pessetes h Cadena 22 Tel. 17174

GUARDAMOBLES públic i econòmic. Campo Sagrado, 21. Tel. 36804.

PROP DE LES RAMBLAS, amb habitació independent es destitució. Oms senyors tot estar. Doctor Dou, 12, pral. 1a.

DOS AMICS a tot estar destitució, preu econòmic. Escriure a La Humanitat. Núm. 301.

PIANOS DE LLOQUER. Bruc, 78, entresol. C. Bie-ser

DIVERSOS
HIPOTEQUES COMPROMISSOS - CREDITOS ASSUMPTES JUDICIALS I ADMINISTRATIVES
Carme, 13, entl. 1a

ANGEL MARTI, l'aller d'enquadració (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

MALATS. Pulmonis, Cor, Medicina general, Sillons, Raigs X, Sol ar-tic, Dr. Lluís Gesta. Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

DINER, pago més que els altres per «Papelets Montserrat», jotes, maquina, etc. La casa més antiga. Fundada el 1889, Unió, 22, pral.

REPARACIONS en gas, algun i electricitat. Casa Bachero, Carrer Gail, 70. Hostafrancs.

CONSTRUCCIONS de lusteria. Mobles i decoració. Josep Chiva. Carrer Villardell, 13. Hostafrancs.

DINER sobre automòbils. Corts, 574, pral. De 5 a 8.

SASTRE. Adoba i gira vestits. Nou de la Rambla, 10, prop Ramblers.

TAXIS, sedan, landolet perfecte estat patent, taxímetre, venç 7.500 pts. Rad. Argentona, 13, bot- (G.).

MAQUINES gasoses, ocasió. Sepúlveda, 102.

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.	Barbà	1'
		Valles	1'
		Ballesteros	1'
		Serres	1'
		Perla	1'
	2'	Blanc	1'
		Monclús	1'
	3'	Farré	1'
		Casasnovas	1'
	5'	Tuñí	1'
		Jaumot	1'
		Coronas	1'
	30'	Foix	1'
	5'	Palmar	1'
	2'	X. X.	1'
		Cusó	1'
		Sales	1'
	25'	Vendrell	1'
	3'	El nen Antoni Contijoc	1'
		SOLSONA (10.ª llista):	
	1'	Lluís Mosella	1'
	1'	Un admirador de P. Mes-	
	3'	tres	1'
	5'	Joan Sant	1'
		Valentí Massana	1'
	1'	Josep Pluats	1'
		Joan Costa	0'50
	0'25	Lluís Sorribes	1'
		Antoni Jusmet	1'
	3'	Elies Belasc	1'
	3'	Pau Caubet	1'
		Joan Llena	1'
	2'	Josep Vilà	1'
		Ramon Planes	0'50
	2'	Lluís Comella	1'
	1'	Pere Alegria	1'
	1'	Josep Valtodra	1'
	1'	Clement Molins	1'
		Genís Mir	0'50
	1'	Celedoni Pla	1'
	1'	Ramon Planes	1'
	1'	Marian Viladric	1'
	5'	F. Farquell	0'50
	2'	M. Padrós	2'
		F. Viadú	2'50
		SANT ADRIA DE BE-	
		SOS - Centre Republi-	
		ca Federal Adriàncea:	
	12'	Josep Virgili	1'
	2'	M. Viura i muller	1'
	1'	Josep Jofre	0'50
	5'	Francesc Abril	1'
	5'	Enric Abril	0'50
	1'	Jaume Vives	1'
	3'	Josep Sánchez	0'50
	2'	M. Jofre	1'
		Aiquel Solé	0'50
	5'	Joan Mateu	0'50
		Matamoros	0'50
		F. Cabús a la memòria de	
		l'«Avis»	1'
		R. M. F.	1'
		Joan Noguera i muller	1'
	1'	Lola Chassa	0'50
	1'	Joan Damià	0'50
		GRANOLLERS, Sisenà a	
		portació setmanal d'un	
		grup d'obres de la casa	
		Botey	
	1'	F. Costa	0'50
	1'	A. Colomina	0'50
		P. Corbera	0'50
		I. Corbera	1'
	2'	E. Munne	0'50
		J. Vineta	0'50
		D. Vilà	0'50
		D. Rimundi	1'
		S. Vilà	1'
		P. Royo	1'
	5'	P. Gratacós	1'
	5'	J. Pey	0'50
	1'	S. Botey	3'
	1'	J. Botey	1'
	2'	A. Botey	1'
		E. Botey	1'
	7'		
		Suma i segueix ...	126.024'
			*
		Focs	
		de Benlloch	
		EFEMERIDES	
		Casualment, ens ha vingut al-	
		l·lits un telegrama que va inserir la	
		premsa de París, ara fa cinquanta	
		anys justos. I deia així:	
	25'75	«Ha tingut lloc a Madrid una	
		gran manifestació popular de pro-	
		testa contra l'ocupació pels ale-	
	25'75	manys, de les Illes Carolines. Una	
		multitud enorme ha seguit els car-	
		riers, amb banderes i pancartes pa-	
	25'75	triotiques. Ningú no pensava en el	
		còlera. La policia havia pres mesu-	
		res de protecció davant la Legació	
		d'Alemanya» (El subratllat és	
	0'70	meu)	
	1'	Precis-nos-hi. Tota la indignació	
	1'	popular espanyola de l'any 1885 a	
	1'	va indignar que l'imperi germànic	
	1'	s'annexionés les Carolines, les Ma-	
	1'	rianes i les Palaos, i ni que tempe-	
	1'	ra venir, tots els fills i els nets dels	
	1'	manifestants del 1885, o la gran	
	0'50	majoria d'ells fossin germanòfils i	
		rabiosos!	
	0'50	Va ésser enbadada que el poble	
		s'oblidés del còlera que el delmava	
		per a manifestar-se pel carrer	
		d'Alemanya i el còlera varen fer	
		seu fet. I avui, ningú no se'n re-	
		corda.	
		Vivim uns moments propicis	
		exaltacions d'aquestes que fan obli-	
		dar als homes els flagells natural-	
		per a no pensar més en el	

Liquidació fins el 27 d'agost del 1935

Existència en Caixa el dia 18 d'agost	7'15	
Ingressat durant els dies 20/8 al 27/8	2.546'10	2.553'25
SORTIDES DE CAIXA:		
Subsidis a diversos	45'	
» a exiliats	403'	
» per mitjà Comissió Horta Sant Joan	201'40	
» Navàs	100'	
» Sant Martí Sesguals	20'30	
» Horts	75'	
» a empresonats Presó Model	445'	
» Manresa	40'40	
» Reus	50'	
» Tortosa	40'40	
» Lleida	196'10	
» Cadiz	382'	
» Cartagena	100'	
» Pamplona	341'20	
» València	20'30	2.460'10
Existència en caixa el dia 27 d'agost 1935	93'15	

SIRENA D'ALARMA

12.996.571

16.257.000

5.669.000

MORTS

FERITS

INVALIDS

Heus aquí un dels resultats de la guerra europea del 1914-1918. Aquest mes d'agost s'ha assolit el XXII aniversari de la ruptura d'hostilitats, que havia de costar rius de sang al món. Rius de sang i de misèria, i aquest rastre tràgic dels invalids, morts en vida, dolorosos fantasmes de la tragèdia desencadenada sobre Europa. Sota les banderes — estendards d'apetències coberts amb l'orífama de falles brillants — no hi havia més que això: sang i fang. Recordeu, recordeu! A l'oficina, al taller, al despatx, a la fàbrica, a l'obra, a la muntanya, al mar, allà on sigueu, homes, recordeu!

UN ALT EXEMPLE

Els primers anys de la República txecoslovaca

Res més sorprenent, al món de la postguerra, que el cas de Txecoslovàquia. Res més extraordinari — quan els enemics de la llibertat canten les absoltes a la democràcia — que veure com s'aferran al poble txecoslovac aquelles llibertats democràtiques que són la flor de l'occident europeu. I això a través de grans dificultats i mentre que la majoria de pobles que sorgiren lliures de la guerra han caigut sota el jou de la dictadura. I cal dir que la República txecoslovaca té contra seu no menys que els antics beneficiaris del règim dels Habsburg, les altes classes hongareses desposseïdes, la burgesia alemanya afellida i part de la clerecia catòlica.

Recentment, Oscar Jaszi — antic editor de la revista sociològica hongaresa «El segle vintè», que ocupà un alt càrrec al ministeri d'Agricultura d'Hongria, el qual abandonà per escriure els seus llibres «El problema de les nacionalitats», «Evolució de les nacions estats» i «La dissolució dels estats danubians», que després de la caiguda de la monarquia dual fou nomenat ministre de les nacionalitats pel comte Károlyi — ha passat alguns mesos estudiant els països danubians.

Durant el seu viatge trobà més d'un enemic del govern txecoslovac que «l'ha estat a critiques. Que si els diaris estrangers eren suprimits, que si els partits polítics eren vigilats, que si la democràcia no existia. No volem pas dir que en aquests retrets no hi hagi quelcom de veritat, al fons. Es sabut que el partit nazi ha estat abolit, que els bolxevics hi són vigilats severament, i en definitiva, que Txecoslovàquia, voltada de la intensa propaganda de dictadures senyals, ha pres el caràcter d'estat policia; que, davant la perspectiva d'una nova guerra, hi ha una tendència a eliminar tots aquests individus i lleialtats dels quals apareix dubtosa. Però, fins tot admetent aquestes i altres sortides, encara trobarà que la nova república és una veritable democràcia. Que no vol dir que sigui ideal, tot i que, davant de les idees, són totes les democràcies les que fallen. És indubtable que Anglaterra era un país fermament lligat a Irlanda. Per tal d'apreciar l'obra acomplerta per la nova república, basta recordar les enormes dificultats amb

que s'afrontà. Es pot ben dir, com digué el president Masarik la primera vegada que es presentà davant de l'Assemblea Nacional: «és un bell conte, gairebé un miracle». Sorigi de la lluita d'un petit grup d'intel·lectuals contra el segon despotisme més gran del món: l'imperi austro-hongarès. Karel Capek no exagerà gens en la descripció pintoresca del seu origen: «Un grup de patriotes acabats per un vell filòsof, uns quants conspiradors amb ideals elevats, però sense un centim, viatjaren a través d'Europa i Amèrica tot proclamant els poders combatents no solament que la nació txecoslovaca tenia dret a la independència, sinó que encara era més necessari... era essencial reconstruir Europa... No retornaren amb un mapa del seu país, sinó amb un mapa d'Europa. L'èxit, el forç d'aquests pocs apòstols a terres estranyes i el de la «Maffia» a l'interior (gairebé tot classe mitjana) foren reforçats pels presoners de guerra txecoslovacs als camps de concentració de Sibèria, i «setanta mil homes mal armats es fresaren llur camí a través de les tundres siberianes, i retornaren a la pàtria circumnavegant el globus» per tal de lluitar amb Europa. L'èxit, el forç de la Dobruja, a la Lombardia i a l'Argona, per un estat que encara havia de néixer.

Quan, gràcies a les circumstàncies favorables, fou finalment aconseguida la seva independència, les dificultats de portar-la a la pràctica foren de les més complicades. El nou país creat pels tractats de pau no formava una unitat real, geogràfica, etnològica o cultural. Les terres de la corona de Sant Venceslau — Boheimia, Moràvia i Silèsia — part del regne medieval de Bohèmia, perdien llur independència a la batalla de la Muntanya Blanca, l'any 1620. Aquestes terres havien tingut molt poc contacte amb Eslavàquia, part de la nació eslava, i la pràctica integració d'Hongria durant mil anys; i la província carpatò-russa, habitada principalment per rutens, era, de fet, un país estrany al nou estat, i fou inclosa gairebé per sorpresa. La part oest del país ha estat sempre amb una mena de pont vers la civilització occidental, mentre que l'est conservava el seu caràcter oriental. A occident hi hagué la primera universitat de l'Europa central, a orient existí sempre l'opressió brutal dels senyors feudals.

Una disparitat semblant existí en l'estructura ètnica del país. En una població total d'uns 14.479.000 habitants, el 1930 hi hagueren 9.688.000 txecoslovacs, 3.331.000 alemanys, 691 mil hongaresos, 549.000 rutens, i altres minories nacionals més petites. El mateix grup governamental està desunit, i per a acabar-ho d'espatllar, la forma artificialment oblonga del país és un seriós obstacle per a l'extensió de les seves fronteres, massa obertes.

Amb tot, i a despit de tants obstacles, el gran experiment democràtic ha tingut un èxit creixent. Per què? De primer degut al fons històric dels txecs. Com a branca més occidental de l'eslavonia europea, doptaren completament el catolicisme; s'anticiparen a la reforma amb el seu gran Joan Huss; desenvoluparen formes primitives del socialisme religiós amb els germans moravis i fundaren un pacifisme religiós en l'evangel del simple pagès Pèter Těšický, que, enmig de la lluita xelickay, fou com una mena de Gandhi i de Tolstói. Descobriren

Els reportatges de LA HUMANITAT

Acabat el gran reportatge de La Varre

A LA RECERCA DEL «MON PERDUT»

que amb tant d'èxit ha publicat el nostre diari,

LA HUMANITAT

acaba d'adquirir una altra exclusiva veritablement sensacional que els nostres lectors seguiran amb igual o major interès que l'anterior, sobre un dels temes que més han apassionat darrerament els grans públics de tot el món.

Es tracta de

Les memòries de Dora Stroecker, la fugitiva de les illes Galàpagos

Es recent el record del descobriment, en la tardor passada, sobre les platges de l'illa de Marchena, per uns pescadors californians, dels cadàvers de l'alemany Lorenz i del noruec Nuggurd, amics, un i altre, de la famosa baronessa de Wagner.

Aquesta dona estranya, convertida al culte de la Natura, exilada voluntària amb un petit grup a les illes Galàpagos, no aconseguí portar a la seva solitud salvatge més que les passions de la humanitat civilitzada.

Una fugitiva del petit grup, la senyora Dora Stroecker, de la qual es parlarà també molt, junt amb el seu company, el doctor Ritter, anotà dia per dia els episodis d'aquest extraordinari esforç per crear un nou Eden, que havia de naufragar en la més tràgica de les aventures...

Dora Stroecker Koerwin acaba d'arribar a Europa i ha venut, a un alt preu, les seves Memòries apassionants.

LA HUMANITAT, atenta sempre al servei del seu públic, cada dia més vast, acaba d'adquirir l'EXCLUSIVA PER CATALUNYA de la publicació de

Les memòries de Dora Stroecker, la fugitiva de les illes Galàpagos

En properes edicions començarem la publicació dels primers capítols de les apassionants Memòries.

Demaneu cada matí

LA HUMANITAT

(el diari popular de Catalunya)

La situació a Grècia

EN EL SUD DEL PAIS HI HA SUBLEVACIONS DE PAGOSOS

Atenes, 27. — Notícies rebudes del Sud de Grècia informen que hi ha gran excitació entre els camperols, degut al descontent que hi ha entre ells.

A Gargagliani, els camperols cremaren els magatzems del Govern, així com a Kyparrisiak i Pílos.

A la província de Messènia ha estat proclamat l'Estat de Guerra; però a pesar d'això els camperols han celebrat reunions en les places de les viles, cridats per les campanyes de les esglésies.

A Pilos la revolta adquirí greus caràcters, ja que els camperols després d'haver desarmat la policia, intentaren cremar l'edifici del Banc Nacional, la qual cosa pogué ésser impedita pels soldats. Es creueren gran nombre de disparats entre ambdues parts.

A Kalamata s'ha declarat la vaga general.

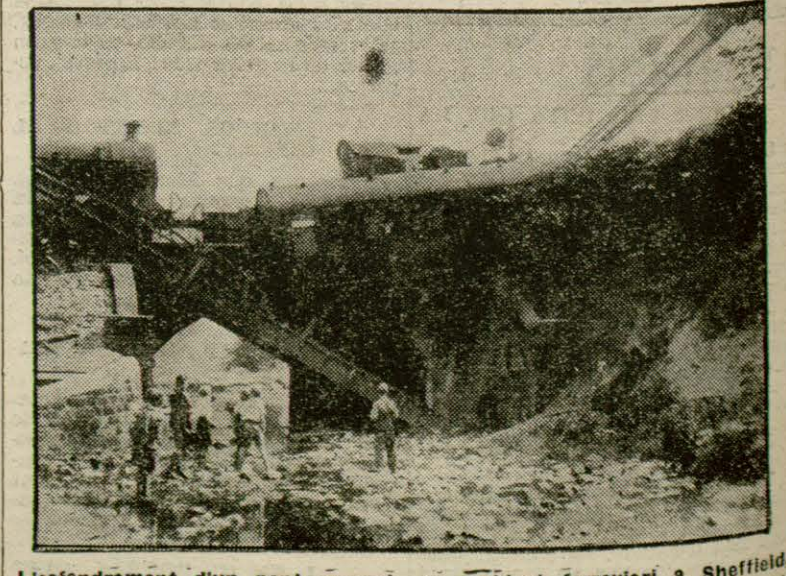
LES SENTÈNCIES DE MORT CONTRA VENIZELÓS I PLASTIRAS SÓN FERMES

Atenes, 27. — En vista que ha acabat el termini legal d'apel·lació contra les sentències de mort dictades pels consells de guerra grecs contra Venizelos i el general Plastiras, líder de la revolució, aquestes sentències han adquirit força de llei.

El que porta la direcció del sumari. La policia, quan intervé el jutge, no ha de prendre iniciatives.

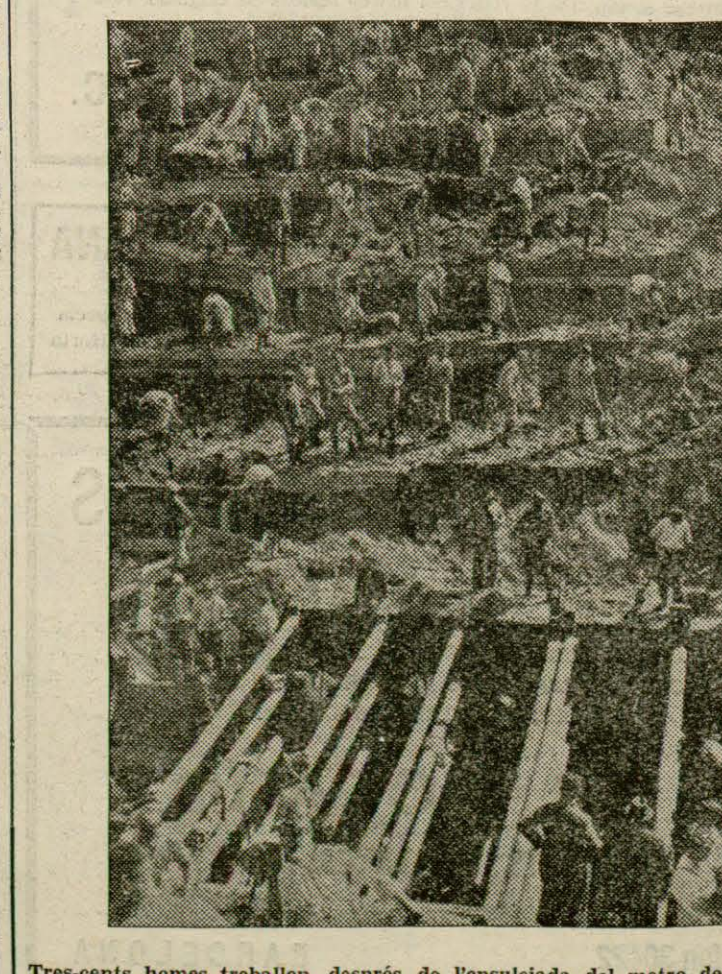
—Es que respongué el mateix reporter—aquests senyors han llançat una acusació que plana damunt les terres gronimes, en dir que havien estat sotretes o robades les dites joies, i cal que es posi en clar tot això, pel bon nom d'aquella comarca.

—En relació amb aquesta qüestió respongué el senyor Baguenas—res no els pug dir. La policia, feu el seu feure escrupolosament i no ha estat possible concretar que les esmentades joies passessin per la frontera d'entrada a Espanya. A més, no éssent veritat, no cal preocupar-nos. El pitjor seria que ens ho diguessin éssent veritat.

L'esfondrament d'un pont provocà un accident ferroviari a Sheffield, en el qual resultaren alguns ferits greus. Heus ací l'estat en què quedà la màquina i un dels vagons (Foto. Keystone)

LA CATASTROFE DEL METRO DE BERLIN

Tres-cents homes treballen, després de l'ensulada del metro de Berlín, per veure si salven algun dels obrers sepultats (Express Foto)

El misteri de les joies de la baronessa de Thyssen

Continua encara, i constitueix un dels temes de més actualitat en matèria política, referir allivani que recordaran els nostres lectors resultà com una de les conseqüències de l'accident produït prop de Girona la desaparició de les valuoses joies de la muller del príncep, baronessa Maud Von Thyssen.

Segons ens comuniquen, l'esmentada senyora, que resultà greument ferida, i que actualment es troba a la clínica Coll de Girona, ha operat un remarcable millorament en la seva salut, i es troba gairebé restablerta. També ens diuen que contràriament amb el que s'havia dit, la baronessa no perdrà ni la veu ni la vista. La baronessa té intenció de marxar cap a l'estranger acompanyada del seu espòs, tan aviat com pugui.

Referent a la desaparició misteriosa de les joies, per ara totes les gestions que s'han practicat no han donat cap resultat positiu. S'han fet esbrinaments, al poble on va ocórrer l'accident, a les duanes de la frontera francesa. Allí hom manifestà que la baronessa va estar els dies 26 i 27 del mes passat a l'Hotel Ritz de Barcelona.

Davant d'aquest fet, hom preveu la possibilitat que les joies desaparegudes no hagin entrat a Espanya. Hom creu, però, que per un aclariment més veridic, caldria que la baronessa i el seu espòs senyor Thyssen, que és el qui va fer la denúncia de la suposada desaparició, fessin declaracions. Sobretot són d'un vital interès les manifestacions que pugui fer la baronessa.

INTERESSANTS DE CLARIFICACIONS DEL CAP SUPERIOR DE POLICIA

Un periodista, parlant amb el cap Superior de Policia, senyor Baguenas, li preguntà què hi havia en relació amb les notícies, segons les quals l'estat de la baronessa